Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXIII.

Wydana i rozesłana: dnia 17. Kwietnia 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. April 1852.

Część XXIII.

Wydana i rozesłana dnia 17. Kwietnia 1852.

82.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwem finansów z dnia 23. Marca 1852,

moc mające we wszystkich krajach koronnych, w których obowiązuje ustawa o należytościach z dnia 9. Lutego 1850. (Część XXII. dz. pr. p. i rz.);

wydane dla objaśnienia postanowień dla sądów, zawartych w §§. 29, 45, 46. 47, 50. 52, 53, 54, 57, 63, 67, tudzież w uwadze 6. pozycyi taryfowej 45-94 wyż rzeczonej ustawy.

Ażeby urzędom, według ustawy z dnia 9. Lutego 1850 do wymierzenia należytości powołanym, ułatwić przepisane postępowanie, ich rozstrzygnieniom nadać podstawę sądowego osądzenia, przyspieszyć tok spraw, i wprowadzić między sądami a urzędami, powołanemi do wymierzenia należytości, postępowanie pojedyncze i zgodne; wydane zostają dla objaśnienia §§fów 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67, tudzież uwagi 6 pozycyi taryfowej 45-94 wyż wspomnionej ustawy, następujące rozporządzenia:

§. 1.

Sądy winny są wyjawić zdanie swoje o podstawie wymierzania należytości, okazującej się ze stosunku prawnego w każdym zachodzącym przypadku, nietylko wtenczas, kiedy według ustawy obowiązane są zakomunikować akt, podlegający opłacie należytości, urzędowi do wymierzania onejże przeznaczonemu, lecz także i wtenczas, kiedy o to wezwane zostaną przez władze lub urzędy, do wymierzania należytości powołane.

§. 2.

Podstawy do wymierzania należytości są:

a) Oznaczenie interesu prawnego lub aktu urzędowego, według ustawy cywilnej i według odpowiadającego jej wyrażenia w taryfie o należytościach, np. kupno, zmiana, darowizna, wyrok wpadkowy lub stanowczy, itd.;

b) oznaczenie przedmiotu interesu prawnego lub aktu urzędowego, według którego należytość wymierzoną być powinna.

c) w razie, kiedy w jednym dokumencie lub w jednym akcie, zawarte są dwa lub więcej interesów prawnych, lub postanowienia, według ustawy wywierające wpływ na wymiar należytości, wyrażenie odmiennej właściwości pojedynczych interesów

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. April 1852.

82.

Verordnung des Justizministeriums im Einvernehmen mit dem Finanzministerium vom 23. März 1852,

giltig für alle Kronländer, in welchen das Gebührengesetz vom 9. Februar 1850 (R. G. und R. B., XXII. St., Nr. 50) wirksam ist,

zur Erläuterung der, in den §§. 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67 und der Anmerkung 6 der Tarifpost 45 dieses Gesetzes für die Gerichte enthaltenen Bestimmungen.

Um den, zur Bemessung der Gebühren nach dem Gesetze vom 9. Februar 1850 berufenen Aemtern das vorgeschriebene Verfahren zu erleichtern, ihren Entscheidungen eine gerichtliche Beurtheilung zum Grunde zu legen, die Geschäftsbehandlung zu befördern, und zwischen den Gerichten und den zur Gebührenbemessung bestimmten Aemtern ein einfaches und übereinstimmendes Benehmen zu erzielen, werden in Erläuterung der §§. 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67 und der Anmerkung 6 der Tarifpost 45 dieses Gesetzes nachfolgende Anordnungen erlassen:

§. 1.

Die Gerichte haben sowohl in denjenigen Fällen, in welchen sie nach dem Gesetze verpflichtet sind, den gebührenpflichtigen Act dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte mitzutheilen, als auch dann, wenn sie von den, zur Gebührenbemessung berufenen Behörden und Aemtern darum angegangen werden, sich über die Grundlagen der Gebührenbemessung, welche sich aus dem, in jedem einzelnen Falle eintretenden Rechtsverhältnisse ergeben, auszusprechen.

§. 2.

Die Grundlagen der Gebührenbemessung sind:

a) *die Bezeichnung des Rechtsgeschäftes oder Amts-Actes nach dem bürgerlichen Rechte und nach der, mit demselben im Einklange stehenden Benennung des Gebühren-Tarifes, nämlich, z. B. mit Kauf, Tausch, Schenkung, Incidenz- oder End-Urtheil u. s. w.;*

b) *desjenigen Gegenstandes des Rechtsgeschäftes oder Amts-Actes, nach welchem die Gebühr zu bemessen ist;*

c) *in dem Falle, als in einer Urkunde oder in einem Acte zwei oder mehrere Rechtsgeschäfte begriffen, oder solche Bestimmungen, welche auf die Gebührenbemessung nach dem Gesetze einen Einfluss zu nehmen haben, enthalten sind, die Angabe dieser ver-*

i postanowień, tudzież wpływ ich na wymiar należytości, np. przy wyrokach, wyrażenie, czyli przeniesienie majątku miało miejsce lub nie;

d) wyrażenie wartości, według której należytość wymierzona być ma; a to, tak co do zobowiązań głównych, jako też bocznych; lub gdyby wartość przedmiotu wyrazić się nie dała, wzmianka o tej okoliczności;

e) jeżeli według okoliczności, wymiar należytości zawisł od wzajemnego stosunku osób, mających udział w interesie, rozpoznanie i wyrażenie tychże stosunków;

f) oznaczenie pozycyj taryfowych, pod które interes prawny lub akt urzędowy podciągnąć należy;

g) wyrażenie należytości, które z tego samego powodu okazują się jako już opłacone albo przez stępel, albo bezpośrednio; oraz

h) wzmianka o okolicznościach, spostrzeżonych podczas czynności urzędowej, które z mocy ustawy pociągają za sobą podwyższenie należytości, karę lub też obowiązek wynagrodzenia kosztów.

§. 3.

W jaki sposób wykazany być winien majątek spadkowy w celu wymierzenia należytości, o tem podaje prawidła rozporządzenie ministerstwa finansów z d. 23. Marca 1852. (dz. pr. p. N. 84). Jeżeli wykaz spadkowy, sporządzony będzie za wspólnem działaniem sądu, sąd będzie obowiązany ułożyć go stosownie do rozrządzenia właśnie powołanego. W tym celu przeto, utrzymywany będzie w każdym urzędzie, przeznaczonym do wymierzania należytości dla potrzeby sądu odpowiedni zapas papieru drukowanego, według wzoru przyłączonego do rzeczonego rozrządzenia ministerstwa finansów.

§. 4.

Jeżeli wspomnione wykazy zostały przez samych dziedziców sporządzone i sądow przedłożone; sąd przedewszystkiem winien baczyć na to, czy takowe sporządzone są według przepisów powołanego rozrządzenia, tudzież wejść w rozpoznanie rzetelności i dokładności podań, uczynionych co do majątku spadkowego na podstawie inwentarza, zeznań majątku, uczynionych pod zaręczeniem rzetelności zamiast przysięgi i szacunków sądowych, dalej w rozpoznanie dowodów przywiedzionych względem pozycyj, odciągnąć się mających, nakoniec w rozpoznanie stosowności przyznania spadku pod względem na rozporządzenie ostatniej woli, na postanowienia prawne, i wykazane osobiste stosunki dziedziców do testatora.

§. 5.

Kwoty, które sąd przy sporządzeniu lub sprawdzeniu wykazu spadkowego, uzna za prawdziwe, wciągnione będą w oddziałach formularza, przeznaczonych dla uznanej wartości i dla pozycyj do odciągnienia za zdolne uznanych, tudzież przy przyznaniu spadku, w oddziale: „Uznane do wymierzenia należytości.“

§. 6.

Oprócz przypadków spadkowych, sądy udzielać będą wyszczególnione w §. 2 podstawy do wymierzenia należytości, szczególniej w przypadkach, wskazanych §fem 47.

schiedenen Beschaffenheit der einzelnen Rechtsgeschäfte und Bestimmungen, dann deren Folge für die Gebührenbemessung, z. B. bei Urtheilen die Angabe, ob eine Vermögens-Uebertragung stattgefunden hat oder nicht;

d) die Angabe des Werthes, nach welchem die Gebühr zu bemessen ist, und zwar sowohl der Haupt-, als auch der Nebenverbindlichkeiten, so wie in dem Falle, als der Gegenstand nicht schätzbar wäre, die Anführung dieses Umstandes;

e) ist nach der Beschaffenheit des Falles das Ausmass der Gebühr von dem Verhältnisse der, bei dem Rechtsgeschäfte betheiligten Personen zu einander abhängig, die Prüfung und Angabe dieser Verhältnisse;

f) die Bezeichnung der Tarifposten, unter welche das Rechtsgeschäft oder der Amts-Act einzubeziehen wäre;

g) die Anführung der Gebühren, welche aus demselben Anlasse mittelst des Stämpels oder unmittelbar bereits entrichtet erscheinen, sowie

h) aller jener bei der gerichtlichen Amtshandlung wahrgenommenen Umstände, welche gesetzlich die Erhöhung der Gebühr oder die Anwendung einer Strafe oder eines Kostenersatzes zur Folge haben.

§. 3.

Die Art und Weise, wie das Nachlassvermögen zur Gebührenbemessung auszuweisen ist, bestimmt der Erlass des Finanzministeriums vom 23. März 1852 (R. G. B. Nr. 84). Wird der Nachlass-Ausweis unter Mitwirkung des Gerichtes zu Stande gebracht, so liegt letzterem ob, diesen Ausweis in Uebereinstimmung mit dem bezogenen Erlasse zu verfassen. Zu diesem Zwecke wird bei jedem, zur Gebührenbemessung bestimmten Amte für den Bedarf des Gerichtes ein angemessener Vorrath an vorgedrucktem Papiere, nach dem, diesem Finanzministerial-Erlasse beigegebenen Muster bereit gehalten.

§. 4.

In soferne diese Nachweise von den Erben selbst verfasst und dem Gerichte vorgelegt werden, liegt dem Gerichte ob, vor Allem darauf zu sehen, ob ihre Einrichtung mit der Anordnung des bezogenen Erlasses übereinstimmt, dann aber die Richtigkeit und Vollständigkeit der darin enthaltenen Angaben über das Nachlassvermögen auf Grundlage des Inventars der eidesstättigen Vermögensbekenntnisse und der gerichtlichen Schätzungen, so wie die, bezüglich der Abschlagsposten beigebrachten Beweismittel, endlich die Richtigkeit der Nachlasszuweisung mit Rücksicht auf die letztwilligen Anordnungen, gesetzlichen Bestimmungen und angegebenen und nachgewiesenen persönlichen Verhältnisse der Erben zum Erblasser zu prüfen.

§. 5.

Die Beträge, welche von dem Gerichte bei der Verfassung oder Prüfung des Nachlass-Ausweises als richtig erkannt werden, sind in den für den anerkannten Werth und in die, für die anerkannten Abschlagsposten bestimmten Abtheilungen dieses Formulares, dann bei der Nachlasszuweisung in der Abtheilung „Anerkannt zur Gebührenbemessung" aufzuführen.

§. 6.

Die Mittheilung der im §. 2 aufgeführten Grundlagen der Gebührenbemessung ausser den Verlassenschaftsfällen, besonders nach §. 47 des Patentes, hat nach dem beiliegenden

patentu, według załączonego i dla przykładu zapełnionego także wzoru. Także te druki sądy w miarę potrzeby pobierać mogą od urzędów, wskazanych w §. 3.

§. 7.

Gdyby sądy podczas czynności swojej, spostrzegły przekroczenia praw skarbowych, lub inne uchybienia, nie będą obowiązane wyprowadzać w tej mierze osobny wywód stanu rzeczy, lecz wyszczególnią takowe w wykazach spadkowych pod rubryką: „Uwagi sądu“, w relacyach zaś o podstawach wymierzania należytości, pod rubryką XI: „Spostrzeżone przekroczenia ustaw dochodów skarbowych i inne uchybienia.“

§. 8.

Co się tycze dokumentów, mających być udzielonemi urzędom do wymierzania należytości powołanym, zachować należy tę zasadę, iż podania, które sąd albo sam uczynił na podstawie dokumentów, przez strony na dowód wprowadzonych, lub zostających w zachowaniu sądowem albo które potwierdził, lub sprostował, nie potrzebują już innych dowodów dokumentalnych; jednakże wolno będzie zawsze władzom i urzędom, do wymierzania należytości powołanym, przeglądnąć akta sądowe, o ile tego wymaga osądzenie pojedynczego przypadku, i zażądać według okoliczności zakomunikowania ich albo w oryginale, jeżeli przytem nie cierpi regularny tok czynności, albo w odpisie.

Załączyć tylko należy odpisy, o których wzmiankę czynią §§. 45 i 47 ustawy o należytościach, tudzież dokumenta prawne, podlegające bezpośredniej należytości, albo oryginalne albo w odpisie wierzytelnym, z uwagą oraz na rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 30. Maja 1850. (dz. pr. p. Nr 214), i na postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. Marca 1851. (dz. pr. p. część XVIII Nr 67), o ile to ostatnie w państwie koronnym ma moc obowiązującą.

§. 9.

Jeżeli przy wykazie spadku strona prosi o zniżenie należytości, dla niepewności lub niemożliwości ściągnienia pretensyj spadkowych, wówczas sąd załączyć winien do zdania swego dokumenta, wprowadzone dla potwierdzenia tychże okoliczności.

§. 10.

Jeżeli czynność sądowa tycze się przedmiotu, od którego należytość według wartości ma być opłaconą, wówczas sąd obowiązany jest nakazać stronom obecnym wyrazić wartość, jeżeli tego nie uczyniły; albo też na żądanie stron, tudzież jeżeli nie podano żadnej wcale podstawy do oznaczenia wartości, nakazać ocenienie sądowe.

Jeżeli strona natychmiast poda dostateczne punkta oparcia do oznaczenia wartości, lub oświadczy, iż takowe poda następnie wprost władzy poborowej; wówczas w obudwóch razach należy o tem donieść urzędowi, przeznaczonemu do wymierzania należytości i wstrzymać ocenienie sądowe.

beispielsweise ausgefüllten Befundes-Muster zu erfolgen. Auch von dieser Drucksorte können die Gerichte den erforderlichen Bedarf von den im §. 3 bezeichneten Aemtern beziehen.

§. 7.

Werden von den Gerichten zugleich Gesetz-Uebertretungen oder andere Gebrechen bei ihren Amtshandlungen wahrgenommen, so ist darüber kein besonderer Befund aufzunehmen, sondern dieselben sind in den Nachlass-Ausweisen unter der Rubrik „Bemerkungen des Gerichtes" und in den Befunden über die Grundlagen der Gebührenbemessung unter der Rubrik XI „Wahrgenommene Gefälls-Uebertretungen und andere Gebrechen" anzuführen.

§. 8.

Rücksichtlich der, den zur Gebührenbemessung bestimmten Aemtern, mitzutheilenden Belege hat als Grundsatz zu gelten, dass jene Angabe, welche das Gericht auf Grundlage der von den Parteien zum Beweise beigebrachten oder der in gerichtlicher Verwahrung befindlichen Urkunden und Schriften selbst macht, bestätiget oder berichtiget, einer weiteren urkundlichen Belegung nicht bedürfen; doch bleibt es den, zur Gebührenbemessung bestimmten Behörden und Aemtern vorbehalten, die Gerichts-Acten, insoweit es zur Beurtheilung eines einzelnen Falles nothwendig ist, einzusehen, und nach Mass der Umstände, deren Mittheilung im Original, insoferne der ordentliche Geschäftsgang darunter nicht leidet, oder in Abschrift zu verlangen.

Beizuschliessen sind nur die Abschriften, von welchen die §§. 45 und 47 des Gebührengesetzes handeln und die Rechts-Urkunden, welche der unmittelbaren Gebühr unterliegen, im Originale oder vidimirter Abschrift mit Bedachtnahme auf die Verordnung des Finanzministeriums vom 30. Mai 1850 (R. G. B. Nr. 214) und auf die Bestimmungen der kaiserlichen Verordnung vom 16. März 1851 (R. G. und R. Bl., XVIII. St., Nr. 67), wofern letztere in dem Kronlande verbindliche Kraft hat.

§. 9.

Wird von der Partei bei der Nachlass-Ausweisung um Herabsetzung der Gebühr wegen Unsicherheit oder Uneinbringlichkeit der Nachlassforderungen das Ansuchen gestellt, so müssen die über diese Umstände beigebrachten Behelfe mit dem Gutachten des Gerichtes beigeschlossen werden.

§. 10.

Betrifft die gerichtliche Amtshandlung einen Gegenstand, von welchem die Gebühr nach dessen Werth zu entrichten ist, so hat das Gericht die anwesenden Parteien, insofern die Werthsangabe mangelt, sogleich zu derselben zu verhalten, oder aber auf Verlangen der Parteien, oder wenn keine zur Werthsbestimmung genügenden Anhaltspuncte vorhanden sind, die gerichtliche Schätzung zu veranlassen.

Werden von der Partei zur Werthsbestimmung sogleich genügende Anhaltspuncte geboten, oder behält sich die Partei vor, dieselben nachträglich unmittelbar der Steuerbehörde zu liefern, so ist in beiden Fällen die Mittheilung davon dem, zur Gebührenbemessung bestimmten Amte zu machen, und hat die gerichtliche Schätzung zu unterbleiben.

§. 11.

Sądy pierwszej instancyi, obowiązane są w przypadkach zanotowania należytości stosownie do §. 29 patentu, zakomunikować urzędowi, do wymierzania należytości przeznaczonemu, także wyroki ostateczne, podlegające stałej należytości stęplowej, dla zadosyć uczynienia przepisowi, objętemu w pozycyi taryfowej Nr 75-49 w ustępie *o*, w uwadze 1.

§. 12.

Sądy pierwszej instancyi, obowiązane są, stosownie do §. 63 i oraz pozycyi taryfowej 103-104 II. ustawy zakomunikować urzędowi, do wymierzania należytości przeznaczonemu, co miesiąc wykaz wszystkich orzeczeń, podlegających bezpośredniej opłacie należytości, które w ciągu poprzedzającego miesiąca zyskały moc prawa; tudzież tych, przeciw którym wprawdzie odwołanie założono, jednakże przez ciąg sześciu miesięcy od dnia założonego powołania, aktów nie przedłożono.

§. 13.

Rozporządzenie §. 67 ustawy, z uwagą na §§. 64 L. 6, i 66 tej samej ustawy, nie może być zastosowane na takie akta urzędowe, które sąd czyni w sprawach stron z urzędu, nie zaś na żądanie strony. Jeżeli w takich przypadkach strona, w której sprawie akt z urzędu uczyniony został, nie może naprzód złożyć potrzebnego papieru stęplowego, wówczas akt spisany będzie na papierze niestęplowanym wielkości papieru stęplowanego. Jednakże sąd obowiązany jest starać się o to, aby należytość stęplowa ściągniętą lub stępel wedle przepisu przyczepiony został w terminie, wyznaczonym w §. 26 *a)* ustawy, jeżeli już bez tego nie zachodzi wyjątek, objęty w pozycyi taryfowej 75-49 *p.* i 80-65 *a.*

§. 14.

Przepis objęty w uwadze 6 do poz. taryf. 45-94, odnosić się może tylko do tych przypadków, w których obowiązek opłacenia należytości, niezawisły jest od przeniesienia majątku, o którego zapisanie do ksiąg publicznych rzecz się ma, i oraz należytość opłacona być winna już w czasie tychże aktów sądowych, według poz. tar. 45-94 A *a* od należytości wolnych. Rzeczone rozporządzenie wkłada na stronę obowiązek, żeby udowodniła jeszcze przed wpisaniem, iż przepisana należytość opłaconą została, w tym celu, aby urząd poborowy przy nadesłaniu przepisanego zawiadomienia, otrzymał naraz wszystkie szczegóły, potrzebne do ocenienia przedmiotu, tudzież ażeby uczynić niepotrzebnem wszelkie dalsze, także i dla strony zawsze uciążliwe dochodzenie przez urząd poborowy, jako i wydanie nakazu zapłaty, któryby w razie późniejszego wykazania znowu zniesionym być musiał; tudzież rzeczone rozporządzenie nie upoważnia sądu, w razie, że strona wykazu nie podała, zwlekać wciągnienie do ksiąg publicznych aż do wypełnienia tegoż obowiązku. Wciągnienie owszem natychmiast ma być uskutecznione, a sąd ograniczy się na to, że nadmieni w rubryce XI, czy i w jaki sposób strona uskuteczniła wykazanie, albo, że takowego wcale nie podała.

Krauss m. p.

§. 11.

Die Gerichte erster Instanz haben in den Fällen der Gebührenvormerkung nach §. 29 des Patentes dem, zur Gebührenbemessung bestimmten Amte zur Vollziehung der, unter Tarifpost Nr. 75, Absatz o), Anmerkung 1, enthaltenen Bestimmung auch jene End-Urtheile mitzutheilen, welche der fixen Stämpelgebühr unterliegen.

§. 12.

Die Gerichte erster Instanz haben mit Rücksicht auf den §. 63 und die Tarifpost 103, II des Gesetzes, dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte monatlich ein Verzeichniss der, im vorausgegangenen Monate in Rechtskraft erwachsenen, der unmittelbaren Gebühren-Entrichtung unterliegenden Erkenntnisse, so wie derjenigen, bezüglich welcher zwar die Berufung ergriffen wurde, die Vorlegung der Acten aber seit 6 Monaten, vom Tage der Berufung gerechnet, nicht erfolgt ist, mitzutheilen.

§. 13.

Die Anordnung des §. 67 des Gesetzes ist mit Rücksicht auf die §§. 64, Z. 6 und 66 desselben Gesetzes, auf jene ämtlichen Ausfertigungen nicht anwendbar, welche vom Gerichte in Parteisachen von Amtswegen und nicht auf Ansuchen einer Partei vorgenommen werden. Kann in diesen Fällen das erforderliche Stämpelpapier von der Partei, in deren Geschäfte die ämtliche Ausfertigung erfolgt, vorläufig nicht erlangt werden, so ist die Ausfertigung auf ungestämpeltem Papiere von der Grösse des Stämpelpapieres vorzunehmen. Dem Gerichte liegt jedoch ob, innerhalb der im §. 26, a) des Gesetzes, festgesetzten Frist für die Einhebung der Stämpelgebühr und die vorschriftmässige Stämpelanheftung Sorge zu tragen, wofern nicht ohnehin eine der, in der Tarifpost 75 p) und 80 a) enthaltenen Ausnahmen eintritt.

§. 14.

Die Anordnung der Anmerkung 6 zur Tarifpost 45 kann sich nur auf jene Fälle beziehen, in welchen die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr von der Vermögens-Uebertragung, um deren Eintragung in die öffentlichen Bücher es sich handelt, unabhängig von der letzteren besteht, und die Gebühr zur Zeit dieser gerichtlichen, nach Tarifpost 45 A, a) gebührenfreien Acte bereits entrichtet seyn soll. Die besagte Anordnung legt der Partei die Verpflichtung auf, vor der Eintragung die Nachweisung zu liefern, dass die vorschriftmässige Gebühr entrichtet worden ist, damit die Steuerbehörde beim Einlangen der durch §. 47 vorgeschriebenen Mittheilung alle zur Beurtheilung des Gegenstandes erforderlichen Angaben auf Einmal erhalte, und jede weitere auch für die Partei immerhin lästige Erhebung durch die Steuerbehörde, oder die Ausfertigung eines im Falle nachträglicher Ausweisung wieder aufzulassenden Zahlungs-Auftrages entbehrlich werde; sie berechtiget aber das Gericht nicht, wenn die Partei diese Nachweisung unterlässt, die Eintragung bis nach Erfüllung dieser Verpflichtung zu verzögern. Die Eintragung ist vielmehr unaufgehalten vorzunehmen, und das Gericht hat sich darauf zu beschränken, in dem Befunde Rubrik XI zu bemerken, ob und in welcher Art die Nachweisung geliefert worden, oder dass dieselbe unterblieben ist.

Krauss m. p.

Wzór wywodu stanu rzeczy.

I. Powód.	I. Podanie o intabulacyę Jana Blau, ddo. 1. Listopada 1851 r. praes. 3. " "
II. Dokument lub akt urzędowy, sporządzony w ..... dnia	II. Kontrakt ddo. Wiedeń z dnia 20. Września 1851.
III. Strony, nazwisko, stan i zamieszkanie ich:	III. Między Piotrem Sachs, właścicielem domu w Wiedniu, i Janem Blau, kupcem w Krems.
IV. Właściwość aktu prawnego (tytuł):	IV. Kupno.
V. Przedmiot jego:	V. Dom Nr. 27. w Wiedniu na Wiedeniu.
VI. Postanowienia szczególne, wywierające wpływ na wymiar należytości:	VI. Sprzedawca zastrzega sobie mieszkanie na pierwszym piętrze na ciąg lat sześciu bez opłaty czynszu.
VII. Oznaczenie wartości: a) obowiązania głównego: b) obowiązań bocznych, oraz wyrażenie na czem polega:	VII. Podana cena kupna wynosi 20,000 złt. r. długi przejęte, dom obciążające, wynoszą według wykazu księgi gruntowej...12,000 złr. wartość mieszkania niewiadoma.
VIII. Stosunki osobiste, na które przy wymierzeniu należytości wzgląd mieć należy:	VIII. Żadne.
IX. Pozycya taryfowa, pod którą akt podpada i procent wymiaru:	IX. Poz. tar. 65-29 i 45-94 *A. a)*. Poprzednie przeniesienie odbyło się w skutek dziedzictwa na dniu 1. Lipca 1845. Procent $2^1/_2$.
X. Należytości, opłacone z tego samego powodu przez stępel lub bezpośrednio:	X. Na dokument użyto na pierwszy arkusz zamiast stępla 15 kr., stępel 20 złtr.
XI. Spostrzeżone przekroczenia ustaw docnodowych i inne wady:	XI. Oznajmienie interesu prawnego, powinno było być uczynione od dnia 28. Września 1851, uczynione zaś było dopiero dnia 3. Listopada 1851

N. N.
Sędzia powiatowy.

Wzór A.

Liczba rejestr. urzędu podatkowego.

Liczba urzędu oddającego wywód stanu rzeczy.

Załączenie: Kontrakt kupna w odpisie wierzytelnym (zawidymowanym).

Rezolucya intabulacyjna w odpisie.

Muster eines Befundes.

I. *Veranlassung:*	I. *Intabulationsgesuch des Johann Blau,* ddo. *1. November 1851.* praes. *3.* „ „
II. *Urkunde oder Amts-Act errichtet zu . . . am . . .*	II. *Vertrag* ddo. *Wien 20. September 1851.*
III. *Parteien, Name, Eigenschaft, Wohnort:*	III. *Zwischen Peter Sachs, Hauseigenthümer in Wien, und Johann Blau, Handelsmann in Krems.*
IV. *Beschaffenheit des rechtlichen Actes:*	IV. *Kauf.*
V. *Gegenstand desselben:*	V. *Das Haus Nr. 27 in Wien auf der Wieden.*
VI. *Besondere Bestimmungen, die auf die Gebührenbemessung Einfluss üben:*	VI. *Der Verkäufer behält sich die Wohnung des ersten Stockes auf sechs Jahre ohne Zinsverpflichtung vor.*
VII. *Werthsbestimmung:* a) *der Hauptverbindlichkeit:*	VII. *Der angegebene Kaufschilling beträgt 20.000 fl., die übernommenen Schulden auf dem Hause betragen nach Angabe des Grundbuches 12.000 fl.*
b) *der Nebenverbindlichkeiten, nebst der Angabe, worauf sie beruht:*	*der Werth der Wohnung unbekannt.*
VIII. *Persönliche Verhältnisse, die bei der Gebührenbemessung zu berücksichtigen sind:*	VIII. *Keine.*
IX. *Tarifpost, unter welche der Act fällt, und Procent des Ausmasses:*	IX. *Tarifpost 65 und 45* A, a). *Die vorausgegangene Uebertragung durch Erbschaft fand am 1. Juli 1845 Statt. Procent* $2^1/_2$.
X. *Gebühren, welche aus demselben Anlasse bereits mittelst des Stämpels oder unmittelbar geleistet wurden:*	X. *Auf die Urkunde wurde für den 1. Bogen statt eines 15 kr. Stämpels der Stämpel von 20 fl. verwendet.*
XI. *Wahrgenommene Gefälls-Uebertretungen und andere Gebrechen:*	XI. *Die Anzeige des Rechtsgeschäftes hätte bis 28. September 1851 erfolgen sollen, und ist erst am 3. November 1851 erfolgt.*

N. N.
Bezirksrichter.

Muster A.

Steuerämtliche Register-Zahl

Zahl der den Befund ausstellenden Behörde

Beilagen: Kaufsvertrag in vidimirter Abschrift.
Intabulationsbescheid in Abschrift.

83.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwem finansów z dnia 23. Marca 1852,

moc mające w owych krajach koronnych, w których obowiązuje ustawa o należytościach z dnia 2. Sierpnia 1850. (Cz. XXII. dz. pr. p. i rz.)

wydane dla objaśnienia postanowień dla sądów, zawartych w §§. 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67, tudzież w uwadze 6. pozycyi taryfowej 45-94 wyż rzeczonej ustawy i w ustępie IX. patentu obwieszczającego.

Ażeby urzędom, według ustawy z d. 2. Sierpnia 1850. do wymierzenia należytości powołanym, ułatwić przepisane postępowanie, ich rozstrzygnieniom nadać podstawę sądowego osądzenia, przyspieszyć tok spraw, i wprowadzić między sądami a urzędami, powołanemi do wymierzenia należytości, postępowanie pojedyncze i zgodne; wydane zostają dla objaśnienia §§fów 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67, tudzież uwagi 6. pozycyi taryfowej 45-94 wyż wspomnionej ustawy i ustępu IX. patentu obwieszczającego, rozporządzenia następujące:

§. 1.

Sądy winny są wyjawić zdanie swoje o podstawie wymierzania należytości, okazującej się ze stosunku prawnego w każdym zachodzącym przypadku, nietylko wtenczas, kiedy według ustawy obowiązane są zakomunikować akt, podlegający opłacie należytości, urzędowi do wymierzenia onejże przeznaczonemu, lecz także i wtenczas, kiedy o to wezwane zostaną przez władze lub urzędy; do wymierzania należytości powołane.

§. 2.

Podstawy do wymierzania należytości są:

a) Oznaczenie interesu prawnego lub aktu urzędowego, według ustawy cywilnej i według odpowiadającego jej wyrażenia, w taryfie o należytościach, np. kupno, zmiana, darowizna, wyrok wpadkowy lub stanowczy, itd.;

b) oznaczenie przedmiotu interesu prawnego lub aktu urzędowego, według którego należytość wymierzoną być powinna:

c) w razie, kiedy w jednym dokumencie lub w jednym akcie, zawarte są dwa lub więcej interesów prawnych, lub postanowienia, według ustawy wywierające wpływ na wymiar należytości, wyrażenie odmiennej właściwości pojedynczych interesów i postanowień, tudzież wpływ ich na wymiar należytości, np. przy wyrokach, wyrażenie, czyli przeniesienie majątku miało miejsce lub nie;

d) wyrażenie wartości, według której należytość wymierzona być ma; a to tak co do zobowiązań głównych, jako też bocznych; lub gdyby wartość przedmiotu wyrazić się nie dała, wzmianka o tej okoliczności;

83.

Verordnung des Justizministeriums im Einvernehmen mit dem Finanzministerium vom 23. März 1852,

giltig für jene Kronländer, in welchen das Gebührengesetz vom 2. August 1850 (R. G. und R. Bl., CXII. Stück, Nr. 329) wirksam ist,

zur Erläuterung der in den §§. 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67 und der Anmerkung 6 der Tarifpost 45 dieses Gesetzes und Absatz IX des Kundmachungs-Patentes für die Gerichte enthaltenen Bestimmungen.

Um den, zur Bemessung der Gebühren nach dem Gesetze vom 2. August 1850 berufenen Aemtern das vorgeschriebene Verfahren zu erleichtern, ihren Entscheidungen eine gerichtliche Beurtheilung zum Grunde zu legen, die Geschäftsbehandlung zu befördern, und zwischen den Gerichten und den, zur Gebührenbemessung bestimmten Aemtern ein einfaches und übereinstimmendes Benehmen zu erzielen, werden in Erläuterung der §§. 29, 45, 46, 47, 50, 52, 53, 54, 57, 63, 67 und der Anmerkung 6 der Tarifpost 45 dieses Gesetzes und des Absatzes IX des Kundmachungs-Patentes zu demselben, nachfolgende Anordnungen erlassen:

§. 1.

Die Gerichte haben sowohl in denjenigen Fällen, in welchen sie nach dem Gesetze verpflichtet sind, den gebührenpflichtigen Act dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte mitzutheilen, als auch dann, wenn sie von den zur Gebührenbemessung berufenen Behörden und Aemtern darum angegangen werden, sich über die Grundlagen der Gebührenbemessung, welche sich aus dem, in jedem einzelnen Falle eintretenden Rechtsverhältnisse ergeben, auszusprechen.

§. 2.

Die Grundlagen der Gebührenbemessung sind:

a) *die Bezeichnung des Rechtsgeschäftes oder Amts-Actes nach dem bürgerlichen Rechte und nach der, mit demselben im Einklange stehenden Benennung des Gebühren-Tarifes, nämlich, z. B. mit Kauf, Tausch, Schenkung, Incidenz- oder End-Urtheil u. s. w.;*

b) *desjenigen Gegenstandes des Rechtsgeschäftes oder Amts-Actes, nach welchem die Gebühr zu bemessen ist;*

c) *in dem Falle, als in einer Urkunde oder in einem Acte zwei oder mehrere Rechtsgeschäfte begriffen, oder solche Bestimmungen, welche auf die Gebührenbemessung nach dem Gesetze einen Einfluss zu nehmen haben, enthalten sind, die Angabe dieser verschiedenen Beschaffenheit der einzelnen Rechtsgeschäfte und Bestimmungen, dann deren Folge für die Gebührenbemessung, z. B. bei Urtheilen die Angabe, ob eine Vermögens-Uebertragung stattgefunden hat oder nicht;*

d) *die Angabe des Werthes, nach welchem die Gebühr zu bemessen ist, und zwar sowohl der Haupt- als auch der Nebenverbindlichkeiten, so wie in dem Falle, als der Gegenstand nicht schätzbar wäre, die Anführung dieses Umstandes;*

e) jeżeli według okoliczności, wymiar należytości zawisł od wzajemnego stosunku osób, mających udział w interesie, rozpoznanie i wyrażenie tychże stosunków;

f) oznaczenie pozycyj taryfowych, pod które interes prawny lub akt urzędowy podciągnąć należy;

g) wyrażenie należytości, które z tego samego powodu okazują się jako już opłacone albo przez stępel, albo bezpośrednio; oraz

h) wzmianka o okolicznościach, spostrzeżonych podczas czynności urzędowej, które z mocy ustawy pociągają za sobą podwyższenie należytości, karę lub też obowiązek wynagrodzenia kosztów.

§. 3.

W jaki sposób wykazany być winien majątek spadkowy w celu wymierzenia należytości, o tem podaje prawidła rozporządzenie ministerstwa finansów z d. 33. Marca 1852. (dz. pr. p. Nr. 84). Jeżeli wykaz spadkowy, sporządzony będzie za wspólnem działaniem sądu, sąd będzie obowiązany ułożyć go stosownie do rozrządzenia właśnie powołanego. W tym celu przeto, utrzymywany będzie w każdym urzędzie, do wymierzenia należytości przeznaczonym, dla potrzeby sądu odpowiedni zapas papieru drukowanego według wzoru, przyłączonego do rzeczonego rozrządzenia ministerstwa finansów.

§. 4.

Jeżeli wspomnione wykazy zostały przez samych dziedziców sporządzone i sądowi przedłożone, sąd przedewszystkiem winien baczyć na to, czy takowe sporządzone są, według przepisów powołanego rozrządzenia, tudzież wejść w rozpoznanie rzetelności i dokładności podań, uczynionych co do majątku spadkowego na podstawie inwentarza, zeznań majątku, uczynionych pod zaręczeniem rzetelności zamiast przysięgi, i szacunków sądowych, dalej w rozpoznanie dowodów, przywiedzionych względem pozycyj, odciągnąć się mających, nakoniec w rozpoznanie stosowności przyznania spadku pod względem na rozporządzenie ostatniej woli, na postanowienia prawne, i wykazane osobiste stosunki dziedziców do testatora.

§. 5.

Kwoty, które sąd przy sporządzeniu lub sprawdzeniu wykazu spadkowego, uzna za prawdziwe, wciągnione będą w oddziałach formularza, przeznaczonych dla uznanej wartości i dla pozycyj do odciągnienia za zdolne uznanych, tudzież przy przyznaniu spadku, w oddziale: „Uznane do wymierzenia należytości“.

§. 6.

Oprócz przypadków spadkowych, sądy udzielać będą wyszczególnione w §. 2 podstawy do wymierzenia należytości, szczególniej w przypadkach, wskazanych §fem 47. patentu, według załączonego i dla przykładu zapełnionego także wzoru. Także i te druki sądy w miarę potrzeby pobierać mogą od urzędów, wskazanych w §. 3.

§. 7.

Gdyby sądy podczas czynności swojej, spostrzegły przekroczenia praw skarbowych, lub inne uchybienia, nie będą obowiązane wyprowadzać w tej mierze osobny

e) *ist nach der Beschaffenheit des Falles das Ausmass der Gebühr von dem Verhältnisse der bei dem Rechtsgeschäfte betheiligten Personen zu einander abhängig, die Prüfung und Angabe dieser Verhältnisse;*

f) *die Bezeichnung der Tarifposten, unter welche das Rechtsgeschäft oder der Amts-Act einzubeziehen wäre;*

g) *die Anführung der Gebühren, welche aus demselben Anlasse mittelst des Stämpels oder unmittelbar bereits entrichtet erscheinen, sowie*

h) *aller jener, bei der gerichtlichen Amtshandlung wahrgenommenen Umstände, welche gesetzlich die Erhöhung der Gebühr oder die Anwendung einer Strafe oder eines Kostenersatzes zur Folge haben.*

§. 3.

Die Art und Weise, wie das Nachlassvermögen zur Gebührenbemessung auszuweisen ist, bestimmt der Erlass des Finanzministeriums vom 23. März 1852 (R. G. Bl. Nr. 84). Wird der Nachlass-Ausweis unter Mitwirkung des Gerichtes zu Stande gebracht, so liegt letzterem ob, diesen Ausweis in Uebereinstimmung mit dem bezogenen Erlasse zu verfassen. Zu diesem Zwecke wird bei jedem, zur Gebührenbemessung bestimmten Amte für den Bedarf des Gerichtes ein angemessener Vorrath an vorgedrucktem Papiere, nach dem, diesem Finanzministerial-Erlasse beigegebenen Muster, bereit gehalten.

§. 4.

In soferne diese Nachweise von den Erben selbst verfasst und dem Gerichte vorgelegt werden, liegt dem Gerichte ob, vor Allem darauf zu sehen, ob ihre Einrichtung mit der Anordnung des bezogenen Erlasses übereinstimmt, dann aber die Richtigkeit und Vollständigkeit der darin enthaltenen Angaben über das Nachlassvermögen auf Grundlage des Inventars der eidesstättigen Vermögensbekenntnisse und der gerichtlichen Schätzungen, so wie die, bezüglich der Abschlagsposten beigebrachten Beweismittel, endlich die Richtigkeit der Nachlasszuweisung mit Rücksicht auf die letztwilligen Anordnungen, gesetzlichen Bestimmungen und angegebenen und nachgewiesenen persönlichen Verhältnisse der Erben zum Erblasser zu prüfen.

§. 5.

Die Beträge, welche von dem Gerichte bei der Verfassung oder Prüfung des Nachlass-Ausweises als richtig erkannt werden, sind in den, für den anerkannten Werth und in die für die anerkannten Abschlagsposten bestimmten Abtheilungen dieses Formulares, dann bei der Nachlasszuweisung in der Abtheilung „Anerkannt zur Gebührenbemessung" aufzuführen.

§. 6.

Die Mittheilung der, im §. 2 aufgeführten Grundlagen der Gebührenbemessung ausser den Verlassenschaftsfällen, besonders nach §. 47 des Patentes, hat nach dem beiliegenden beispielsweise ausgefüllten Befundes-Muster zu erfolgen. Auch von dieser Drucksorte können die Gerichte den erforderlichen Bedarf von den im §. 3 bezeichneten Aemtern beziehen.

§. 7.

Werden von den Gerichten zugleich Gesetz-Ubertretungen oder andere Gebrechen bei ihren Amtshandlungen wahrgenommen, so ist darüber kein besonderer Befund aufzuneh-

wywód stanu rzeczy, lecz wyszczególnią takowe w wykazach spadkowych pod rubryką: „Uwagi sądu“, w relacyach zaś o podstawach wymierzania należytości, pod rubryką XI: „Spostrzeżone przekroczenia ustaw dochodów skarbowych i inne uchybienia.“

§. 8.

Co się tycze dokumentów, mających być udzielonemi urzędom do wymierzania należytości powołanym, zachować należy tę zasadę, iż podania, które sąd albo sam uczynił na podstawie dokumentów, przez strony na dowód wprowadzonych, lub zostających w zachowaniu sądowem albo które potwierdził lub sprostował, nie potrzebują już innych dowodów dokumentalnych; jednakże wolno będzie zawsze władzom i urzędom, do wymierzania należytości powołanym, przeglądnąć akta sądowe, o ile tego wymaga osądzenie pojedynczego przypadku, i zażądać według okoliczności zakomunikowania ich albo w oryginale, jeżeli przytem nie cierpi regularny tok czynności, albo w odpisie.

Załączyć należy tylko dokumenta prawne, podlegające bezpośredniej opłacie należytości, lub ich odpisy wierzytelne zawidymowane, o ile już zadosyć się stało rozporządzeniu §. 43. ustawy, i odpisy, o których wzmiankę czynią §§. 45 i 47 ustawy o należytościach.

§. 9.

Jeżeli przy wykazie spadku strona prosi o zniżenie należytości, dla niepewności lub niemożliwości ściągnienia pretensyj spadkowych, wówczas sąd załączyć winien do zdania swego dokumenta, wprowadzone dla potwierdzenia tychże okoliczności.

§. 10.

Jeżeli czynność sądowa tycze się przedmiotu, od którego należytość według wartości ma być opłaconą, wówczas sąd obowiązany jest nakazać stronom obecnym wyrazić wartość, jeżeli tego nie uczyniły; albo też na żądanie stron, tudzież jeżeli nie podano żadnej wcale podstawy do oznaczenia wartości, nakazać ocenienie sądowe.

Jeżeli strona natychmiast poda dostateczne punkta oparcia do oznaczenia wartości, lub oświadczy, iż takowe poda następnie wprost władzy poborowej; wówczas w obudwóch razach należy o tem donieść urzędowi, do wymierzania należytości przeznaczonemu i wstrzymać ocenienie sądowe.

§. 11.

Sądy pierwszej instancyi, obowiązane są w przypadkach zanotowania należytości stosownie do §. 29. patentu, zakomunikować urzędowi, do wymierzania należytości przeznaczonemu, także wyroki ostateczne, podlegające stałej należytości stęplowej, dla zadosyć uczynienia przepisowi, objętemu w pozycyi taryfowej Nr. 75-49 w ustępie *o.* w uwadze 1.

§. 12.

Sądy pierwszej instancyi, obowiązane są, stosownie do §. 63 i oraz pozycyi taryfowej 103-104 II. ustawy zakomunikować urzędowi, do wymierzania należytości

men, sondern dieselben sind in den Nachlass-Ausweisen unter der Rubrik „Bemerkungen des Gerichtes" und in den Befunden über die Grundlagen der Gebührenbemessung unter der Rubrik XI „Wahrgenommene Gefälls-Uebertretungen und andere Gebrechen" anzuführen.

§. 8.

Rücksichtlich der, den zur Gebührenbemessung bestimmten Aemtern, mitzutheilenden Belege hat als Grundsatz zu gelten, dass jene Angabe, welche das Gericht auf Grundlage der, von den Parteien zum Beweise beigebrachten oder der, in gerichtlicher Verwahrung befindlichen Urkunden und Schriften selbst macht, bestätiget oder berichtiget, einer weiteren urkundlichen Belegung nicht bedürfen; doch bleibt es den, zur Gebührenbemessung bestimmten Behörden und Aemtern vorbehalten, die Gerichts-Acten, in soweit es zur Beurtheilung eines einzelnen Falles nothwendig ist, einzusehen, und nach Mass der Umstände, deren Mittheilung im Original, insoferne der ordentliche Geschäftsgang darunter nicht leidet, oder in Abschrift zu verlangen.

Beizuschliessen sind nur die Rechts-Urkunden, welche der unmittelbaren Gebühren-Entrichtung unterliegen, oder deren vidimirte Abschriften, woferne der Anordnung des §. 43 des Gesetzes entsprochen wurde, und die Abschriften, von welchen die §§. 45 und 47 des Gebührengesetzes handeln.

§. 9.

Wird von der Partei bei der Nachlass-Ausweisung um Herabsetzung der Gebühr wegen Unsicherheit oder Uneinbringlichkeit der Nachlassforderungen das Ansuchen gestellt, so müssen die, über diese Umstände beigebrachten Behelfe mit dem Gutachten des Gerichtes beigeschlossen werden.

§. 10.

Betrifft die gerichtliche Amtshandlung einen Gegenstand, von welchem die Gebühr nach dessen Werth zu entrichten ist, so hat das Gericht die anwesenden Parteien, insofern die Werthsangabe mangelt, sogleich zu derselben zu verhalten, oder aber auf Verlangen der Parteien, oder wenn keine zur Werthsbestimmung genügenden Anhaltspuncte vorhanden sind, die gerichtliche Schätzung zu veranlassen.

Werden von der Partei zur Werthsbestimmung sogleich genügende Anhaltspuncte geboten, oder behält sich die Partei vor, dieselben nachträglich unmittelbar der Steuerbehörde zu liefern, so ist in beiden Fällen die Mittheilung davon dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte zu machen, und hat die gerichtliche Schätzung zu unterbleiben.

§. 11.

Die Gerichte erster Instanz haben in den Fällen der Gebührenvormerkung nach §. 29 des Patentes dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte zur Vollziehung der unter Tarifpost 75, Absatz o) Anmerkung 1, enthaltenen Bestimmung, auch jene End-Urtheile mitzutheilen, welche der fixen Stämpelgebühr unterliegen.

§. 12.

Die Gerichte erster Instanz haben mit Rücksicht auf den §. 63 und die Tarifpost 103, II des Gesetzes dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte monatlich ein Ver-

przeznaczonemu, co miesiąc wykaz wszystkich orzeczeń, podlegających bezpośredniej opłacie należytości, które w ciągu poprzedzająęego miesiąca zyskały moc prawa; tudzież tych, przeciw którym wprawdzie odwołanie założono, jednakże przez ciąg sześciu miesięcy od dnia założonego powołania, aktów nie przedłożono.

§. 13.

Rozporządzenie §. 67. ustawy, z uwagą na §§. 64 L. 6, i 66 tej samej ustawy, nie może być zastosowane na takie akta urzędowe, które sąd czyni w sprawach stron z urzędu, nie zaś na żądanie strony. Jeżeli w takich przypadkach strona, w której sprawie akt z urzędu uczyniony został, nie może naprzód złożyć potrzebnego papieru stęplowego, wówczas akt spisany będzie na papierze niestęplowanym wielkości papieru stęplowanego. Jednakże sąd obowiązany jest starać się o to, aby należytość stęplowa ściągniętą, lub stępel wedle przepisu przyczepiony został, w terminie wyznaczonym w §. 26 *a)* ustawy, jeżeli już bez tego nie zachodzi wyjątek, objęty w pozycyi taryfowej 75-49 *p.* i 80-65 *a).*

§. 14.

Przepis, objęty w uwadze 6. do poz. taryf. 45-94, odnosić się może tylko do tych przypadków, w których obowiązek opłacenia należytości niezawisły jest od przeniesienia majątku, o którego zapisanie do ksiąg publicznych, lub o którego fasyę rzecz się ma, i oraz należytość opłacona być winna już w czasie tychże aktów sądowych, według poz. tar. 45-94 A *a)* od należytości wolnych. Rzeczone rozporządzenie wkłada na stronę obowiązek, żeby udowodniła jeszcze przed wpisaniem lub fasyą, iż przepisana należytość opłaconą została w tym celu, aby urząd poborowy przy nadesłaniu przepisanego zawiadomienia, otrzymał naraz wszystkie szczegóły, potrzebne do ocenienia przedmiotu, tudzież ażeby uczynić niepotrzebnem wszelkie dalsze, także i dla strony zawsze uciążliwe dochodzenie przez urząd poborowy, jako i wydanie nakazu zapłaty, któryby w razie późniejszego wykazania, znowu zniesionym być musiał; tudzież rzeczone rozporządzenie nie upoważnia sądu, w razie, że strona wykazu nie podała, zwlekać wciągnienie do ksiąg publicznych lub fasyę aż do wypełnienia tegoż obowiązku. Wciągnienie owszem natychmiast ma być uskutecznione, a sąd ograniczy się na tem, że nadmieni w rubryce XI, czy i w jaki sposób strona uskuteczniła wykazanie, albo, że takowego wcale nie podała.

Krauss m. p.

zeichniss der, im vorausgegangenen Monate in Rechtskraft erwachsenen, der unmittelbaren Gebühren-Entrichtung unterliegenden Erkenntnisse, so wie derjenigen, bezüglich welcher zwar die Berufung ergriffen wurde, die Vorlegung der Acten aber seit 6 Monaten vom Tage der Berufung gerechnet, nicht erfolgt ist, mitzutheilen.

§. 13.

Die Anordnung des §. 67 des Gesetzes ist mit Rücksicht auf die §§. 64, Zahl 6 und 66 desselben Gesetzes auf jene ämtlichen Ausfertigungen nicht anwendbar, welche vom Gerichte in Parteisachen von Amtswegen und nicht auf Ansuchen einer Partei vorgenommen werden. Kann in diesen Fällen das erforderliche Stämpelpapier von der Partei, in deren Geschäfte die ämtliche Ausfertigung erfolgt, vorläufig nicht erlangt werden, so ist die Ausfertigung auf ungestämpeltem Papiere von der Grösse des Stämpelpapieres vorzunehmen.

Dem Gerichte liegt jedoch ob, innerhalb der im §. 26 a) des Gesetzes festgesetzten Frist für die Einhebung der Stämpelgebühr und die vorschriftmässige Stämpelanheftung Sorge zu tragen, wofern nicht ohnehin eine der, in der Tarifpost 75 p) und 80 a) enthaltenen Ausnahmen eintritt.

§. 14.

Die Anordnung der Anmerkung 6 zur Tarifpost 45 kann sich nur auf jene Fälle beziehen, in welchen die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr von der Vermögens-Uebertragung, um deren Eintragung in die öffentlichen Bücher oder um deren Fassion es sich handelt, unabhängig von der letzteren besteht und die Gebühr zur Zeit dieser gerichtlichen, nach Tarifpost 45, A, a) gebührenfreien Acte bereits entrichtet seyn soll. Die besagte Anordnung legt der Partei die Verpflichtung auf, vor der Eintragung oder Fassion die Nachweisung zu liefern, dass die vorschriftmässige Gebühr entrichtet worden ist, damit die Steuerbehörde beim Einlangen der, durch §. 47 vorgeschriebenen Mittheilung alle zur Beurtheilung des Gegenstandes erforderlichen Angaben auf Einmal erhalte und jede weitere auch für die Partei immerhin lästige Erhebung durch die Steuerbehörde, oder die Ausfertigung eines, im Falle nachträglicher Ausweisung wieder aufzulassenden Zahlungs-Auftrages entbehrlich werde; sie berechtiget aber das Gericht nicht, wenn die Partei diese Nachweisung unterlässt, die Eintragung oder Fassion bis nach Erfüllung dieser Verpflichtung zu verzögern. Die Eintragung oder Fassion ist vielmehr unaufgehalten vorzunehmen, und das Gericht hat sich darauf zu beschränken, in dem Befunde Rubrik XI zu bemerken, ob und in welcher Art die Nachweisung geliefert worden, oder dass dieselbe unterblieben ist.

Krauss *m. p.*

Wzór wywodu stanu rzeczy.

I. Powód.	I. Podanie o intabulacyę Jana Blau, ddo. 1. Listopada 1851 r. praes 3. „ „
II. Dokument lub akt urzędowy, sporządzony w...... dnia.....	II. Kontrakt ddo. Buda z dnia 20. Września 1851.
III. Strony, nazwisko, stan i zamieszkanie ich.	III. Między Piotrem Sachs, właścicielem domu w Budzie, i Janem Blau, kupcem w Peszcie.
IV. Właściwość aktu prawnego (tytuł):	IV. Kupno.
V. Przedmiot jego:	V. Dom Nr. 27. w Budzie.
VI. Postanowienia szczególne, wywierające wpływ na wymiar należytości:	VI. Sprzedawca zastrzega sobie mieszkanie na pierwszym piętrze na ciąg lat sześciu bez opłaty czynszu.
VII. Oznaczenie wartości: *a)* obowiązania głównego; *b)* obowiązań bocznych, oraz wyrażenie na czem polega:	VII. Podana cena kupna wynosi 20,000 złt. r., długi przejęte, dom obciążające, wynoszą według wykazu księgi gruntowej...12,000 złr. wartość mieszkania niewiadoma.
VIII. Stosunki osobiste, na które przy wymierzeniu należytości wzgląd mieć należy:	VIII. Żadne.
IX. Pozycya taryfowa, pod którą akt podpada i procent wymiaru:	IX. Poz. tar. 65-29 i 45-94 *A. a)*. Poprzednie przeniesienie odbyło się w skutek dziedzictwa w d. 1. Lipca 1845. Procent $2^1/_2$.
X. Należytości, opłacone z tego samego powodu przez stępel lub bezpośrednio:	X. Na dokument użyto na pierwszy arkusz zamiast stępla 15 kr., stępel 20 złtr.
XI. Spostrzeżone przekroczenia ustaw dochodowych i inne wady.	XI. Oznajmienie interesu prawnego, powinno było być uczynione do dnia 28. Września 1851, uczynione zaś było dopiero dnia 3. Listopada 1851.

N. N.
Sędzia powiatowy.

Wzór A.

Liczba rejestr. urzędu podatkowego.

Liczba urzędu oddającego wywód stanu rzeczy.

Załączenie: Kontrakt kupna w odpisie wierzytelnym (zawidymowanym).

Rezolucya intabulacyjna w odpisie.

Muster eines Befundes.

I. *Veranlassung:*	I. *Intabulationsgesuch des Johann Blau,* ddo. *1. November 1851.* praes. *3.* " "
II. *Urkunde oder Amts-Act errichtet zu . . . am . . .*	II. *Vertrag* ddo. *Ofen 20. September 1851.*
III. *Parteien, Name, Eigenschaft, Wohnort:*	III. *Zwischen Peter Sachs, Hauseigenthümer in Ofen, und Johann Blau, Handelsmann in Pesth.*
IV. *Beschaffenheit des rechtlichen Actes:*	IV. *Kauf.*
V. *Gegenstand desselben:*	V. *Das Haus Nr. 27 in Ofen.*
VI. *Besondere Bestimmungen, die auf die Gebührenbemessung Einfluss üben:*	VI. *Der Verkäufer behält sich die Wohnung des ersten Stockes auf sechs Jahre ohne Zinsverpflichtung vor.*
VII. *Werthsbestimmung:* a) *der Hauptverbindlichkeit:*	VII. *Der angegebene Kaufschilling beträgt 20.000 fl., die übernommenen Schulden auf dem Hause betragen nach Angabe des Grundbuches 12.000 fl.*
b) *der Nebenverbindlichkeiten, nebst der Angabe, worauf sie beruht:*	*der Werth der Wohnung unbekannt.*
VIII. *Persönliche Verhältnisse, die bei der Gebührenbemessung zu berücksichtigen sind:*	VIII. *Keine.*
IX. *Tarifpost, unter welche der Act fällt, und Procent des Ausmasses:*	IX. *Tarifpost 65 und 45* A, a). *Die vorausgegangene Uebertragung durch Erbschaft fand am 1. Juli 1845 Statt. Procent* $2^1/_2$.
X. *Gebühren, welche aus demselben Anlasse bereits mittelst des Stämpels oder unmittelbar geleistet wurden:*	X. *Auf die Urkunde wurde für den 1. Bogen statt eines 15 kr. Stämpels der Stämpel von 20 fl. verwendet.*
XI. *Wahrgenommene Gefälls-Uebertretungen und andere Gebrechen:*	XI. *Die Anzeige des Rechtsgeschäftes hätte bis 28. September 1851 erfolgen sollen, und ist erst am 3. November 1851 erfolgt.*

N. N.
Bezirksrichter.

Muster A.

Steuerämtliche Register-Zahl

Zahl der den Befund ausstellenden Behörde

Beilagen: Kaufvertrag in vidimirter Abschrift.
Intabulationsbescheid in Abschrift.

84.

Rozrządzenie ministerstwa finansów w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości z d. 23. Marca 1852.

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o urządzeniu wykazów spadkowych w celu wymierzania należytości przepisanych ustawami prowizorycznemi z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 r.

Dla przeprowadzenia §. 46. ustaw z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, tudzież dla osiągnienia pojedynczego i jednostajnego postępowania przy wykazie spadku w celu wymierzenia należytości, wydają się w porozumieniu z c. k. ministerstwem sprawiedliwości, następujące postanowienia:

1. Przy sporządzaniu wykazu spadku, przepisanego w §fie 46 wspomnionej ustawy, należy się trzymać załączonego wzoru. Wykaz składa się z czterech części:

2. W pierwszej części: „majątek spadkowy" wyszczególniony będzie zgodnie z inwentarzem, lub gdyby inwentarz nie był sporządzony zgodnie z zeznaniem majątku, uczynionem pod zaręczeniem rzetelności w miejsce przysięgi, przedewszystkiem majątek nieruchomy z przynależnościami prawnemi, według pojedynczych części, stanowiących przez się jednę całość, następnie majątek ruchomy, ten zaś wtedy tylko według pojedynczych części, jeżeli oznaczenia jego wartości, polegają na różnych podstawach, jako to: na szacunku sądowym, podaniu wartości przez stronę samę, na kursie giełdowym; kwoty szacunkowe wpisane będą w oddziałach, przeznaczonych na ten cel, z dołożeniem podstawy podania.

3. W drugiej części wyszczególnione będą: „pozycye potrącenia":

a) wierzytelności, wciągnięte w wykaz majątku spadkowego, przy których się później okazało, iż nie są uzasadnione w prawie, lub że uiszczone zostały już przed śmiercią testatora, lub które władza krajowa co do dochodów skarbowych, uznała za niemożliwe do ściągnienia, lub przy których toż udowodnionem zostało, z odniesieniem do pozycyi inwentarza lub zeznania majątku, pod którą takowe, jako majątek spadkowy są wyszczególnione;

W ten sam sposób postąpić należy także względem innych przedmiotów, wyszczególnionych mylnie w inwentarzu lub zeznaniu majątku, jako części majątku spadkowego.

b) koszta choroby, nie zapłacone za życia testatora, tudzież wydatki pogrzebowe;
c) długi bierne (passiva), ciążące na majątku spadkowym;
d) przedmioty spadkowe, przypadłe osobom, wolnym od opłacania należytości.

Pozycye potrącić się mające, wyszczególnione pod *a)*, *b)*, *c)*, *d)*, należy wyrazić każdą z osobna, a przy każdej pozycyi długu oznaczyć, czyli jest hipotekowaną lub nie, i na której realności ciąży.

84.

Erlass des Finanzministeriums im Einvernehmen mit dem Justizministerium vom 23. März 1852,

wirksam für alle Kronländer,

über die Einrichtung der Nachlass-Ausweise zum Behufe der Bemessung der durch die provisorischen Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgeschriebenen Gebühren.

Zur Vollziehung des §. 46 der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 und zur Erzielung eines einfachen übereinstimmenden Benehmens bei der Nachweisung des Nachlasses zum Behufe der Gebührenbemessung werden im Einverständnisse mit dem Justizministerium folgende Bestimmungen vorgezeichnet:

1. Bei der Verfassung der im §. 46 der gedachten Gesetze vorgeschriebenen Nachweisung des Nachlasses ist sich nach dem beiliegenden Muster zu benehmen. Die Nachweisung zerfällt in 4 Theile:

2. In dem ersten Theile „Nachlassvermögen" wird in Uebereinstimmung mit dem Inventar, oder sofern ein solches nicht aufgenommen wurde, mit dem eidesstättigen Vermögensbekenntnisse vor Allem das unbewegliche Vermögen mit dem gesetzlichen Zugehör und zwar zergliedert nach den einzelnen für sich ein Ganzes bildenden Liegenschaften, dann das bewegliche Vermögen, dieses aber nur in soweit zergliedert angeführt, als die Werthsbestimmungen auf verschiedenen Grundlagen beruhen, als: auf gerichtlicher Schätzung, Werthsangabe der Partei selbst, dem Börsencourse. — Die Werthsbeträge werden in den dafür vorgezeichneten Abtheilungen mit Beifügung der Grundlagen der Angabe eingestellt.

3. In dem zweiten Theile „Abschlagsposten" sind anzuführen:

a) *diejenigen in die Ausweisung des Nachlassvermögens einbezogenen Activ-Forderungen, von denen sich später zeigte, dass dieselben nicht zu Recht bestehen, oder bereits vor dem Tode des Erblassers berichtiget wurden, oder deren gänzliche Uneinbringlichkeit von der Gefällen-Landesbehörde bereits anerkannt wurde, oder abgesondert nachgewiesen wird, mit Bezug auf die Post des Inventars oder Vermögensbekenntnisses, unter welcher dieselben als Nachlassvermögen vorkommen.*

   Auf dieselbe Art ist sich auch rücksichtlich anderer Gegenstände zu benehmen, die in dem Inventar oder Vermögensbekenntnisse irrig als Bestandtheile des Nachlassvermögens aufgeführt wurden.

b) *Die zur Zeit des Ablebens des Erblassers unberichtiget verbliebenen Krankheitskosten und der Aufwand der Beerdigung;*

c) *die Schulden (Passiven), welche auf dem Nachlassvermögen haften;*

d) *diejenigen Verlassenschaftsgegenstände, welche gebührenfreien Personen angefallen sind.*

Alle unter a), b), c), d) begriffenen Abschlagsposten sind zergliedert anzuführen und ist bei jeder Schuldpost anzugeben, ob sie hypothecirt sei oder nicht, und auf welcher Realität sie hafte.

W końcu drugiej części wykazu, wyrażona będzie kwota majątku spadkowego, wypadająca po odciągnieniu pozycyj strącić się mających, jako spadek czysty, podlegający opłacie należytości.

5. Określenie stosunków prawnych między osobami powołanemi do udziału w spadku jako dziedzice lub legataryusze, równie też części im przypadających, tudzież stosunku w jakim zostawali do testatora w czasie śmierci jego pod względami, wywierającemi wpływ ważny na wymierzenie należytości, stanowi trzecią część wykazu, to jest przysądzenie spadku.

Określenie powyższe wtedy tylko jest potrzebne, jeżeli spadek przypadnie osobom, które opłacają należytość mniejszą 1- lub 4-procentową.

Jeżeli się w spadku znajdują rzeczy nieruchome, należy z dokładnością wyrazić, na kogo takowe przechodzą.

6. Czwarta część wykazu, ma za przedmiot szczególne należności, które opłacić należy od majątku spadkowego nieruchomego, tudzież od przeniesień majątku przy przysądzeniu spadku miejsce mających, polegających na innym tytule prawnym, a nie na prawie dziedzictwa.

7. Do wykazu załączyć należy w oryginale lub w odpisie wierzytelnym (widymowanym), te tylko dokumenta, których oryginały lub odpisy, nie znajdują się już w instancyi pertraktującej; przy aktach zaś znajdujących się w instancyi pertraktującej, dosyć jest powołać się na takowe.

Baumgartner m. p.

4. Am Schlusse dieses zweiten Theiles der Nachweisung wird dargestellt, welcher Betrag des Nachlassvermögens nach Abzug der Abschlagsposten sich als reiner gebührenpflichtiger Nachlass ergibt.

5. Die Auseinandersetzung der Rechtsverhältnisse zwischen den Personen, welche als Erben oder Vermächtnissnehmer an dem Nachlasse Theil zu nehmen haben, der Antheile derselben und des Verhältnisses, in dem sie nach den für das Ausmass der Gebühr wichtigen Beziehungen zu dem Erblasser bei seinem Ableben standen, macht den Gegenstand des dritten Theiles der Nachweisung, nämlich die Nachlasszuweisung aus.

Diese Auseinandersetzung ist nur dann erforderlich, wenn der Nachlass Personen anfällt, welchen das mindere Gebühren-Ausmass zu 1 oder 4 Procent zu Statten kommt.

Befinden sich in dem Nachlasse unbewegliche Sachen, so ist deutlich anzugeben, auf wen dieselben übergehen.

6. Der vierte Theil dieser Nachweisung hat die besonderen Gebühren zum Gegenstande, welche für das unbewegliche Nachlassvermögen und für die bei der Nachlasszuweisung eingetretenen Vermögens-Uebertragungen, die auf einem anderen Rechtstitel, als dem des Erbrechtes beruhen, zu entrichten sind.

7. Der Nachweisung sind nur jene Belege im Original oder in vidimirter Abschrift beizuschliessen, wovon die Abschriften oder Originalien sich nicht schon bei der Abhandlungs-Behörde befinden; bei den Bezugsstücken, die sich bei der Abhandlungs-Behörde befinden, genügt es, dieselben zu berufen.

Baumgartner *m. p.*

Wzór.

Kraj koronny Powiat sądowy, miasto Wiedeń, Sek. I.

Wykaz spadku

po kupcu N. N. zmarłym w Wiedniu, w mieście Nr. . . , na dniu 2. Stycznia 1851 roku.

Muster.

Kronland *Gerichts-Bezirk Stadt Wien, Sect. I.*

Nachweisung

des Nachlasses von dem am 2. Jänner 1851 zu Wien verstorbenen Handelsmanne N. N., Stadt Nr. . . .

Kraj koronny

Wzór wykazu

Wykaz spadku po kupcu N. N., zmarłym w Wiedniu,

A. Majątek

Liczba pozycyi	Przedmiot	Powiat sądowy	Wyrażenie war-		
			Na zasadzie	rzeczy nieruchomych	
				złt. r.	kr.
1	Dom w Wiedniu, w mieście Nr. 100.	Miasto Wiedeń Sek. I	oszacowania sądow. z 20. Lutego 1848.	50600	.
2	Dom wiejski w Hietzing Nr. 15.	Sąd pow. w Hietzing	stokrotnej kwoty podatku gruntow. i domow. à 120 złtr.	12000	.
3	5% obligacye metalikowe 3000 złtr.	. . . .	kursu w dniu śmierci à 96 złt. r.. . . .	.	.
4	Losy z roku 1834, 500 złr.	. . . .	detto à 200 złtr.	.	.
5	Losy z roku 1839, 1000 złr.	. . . .	detto à 125 „	.	.
6	Inny majątek ruchomy	. . . .	inwentarza i szacunku de datto .	.	.
		Razem . .	. . . .	62600	.

B. Pozycye po-

Liczba pozycyi	Przedmiot	Wyra-		
		Na zasadzie	wierzytelności nielikwidarnych i nie dających się ściągnąć	
			złt. r.	kr.
1	Pretensya N. N. według pozycyi Nr. 15. w inwentarzu	kwitu z d. 30. Listopada 1849	5000	.
2	Pretensya N. N. według pozycyi Nr. 17. w inwentarzu dla niemożności ściągnienia	pozwolenia c. k. dyrekcyi finansowej krajowej w Wiedniu ddo	500	.
3	Koszta choroby i pogrzebu: a) złt. r. kr. b) złr. r. kr. c) złr. r. kr.	. . . .	.	.
4	Wierzytelność N. N. hipotekowana na domu Nr. 15. w Hietzingu	wyciągu tabularnego . .		.
5	Dług N. N. . . . za dostarczone towary.	wyciągu z księgi głównej	.	.
6	Legat do funduszu szkolnego	testamentu §. 10.	.	.
		Razem	5500	.

Po odtrąceniu pozycyj odciągnąć się mających, zostaje spadek podpadający opłacie: 126152 złr. 50 kr.

Powiat sądowy, miasto Wiedeń, Sekcya I.

spadkowego.

w mieście Nr. . . na dniu 2. Stycznia 1851 r.

spadkowy.

tości						wartość uznana		Uwagi osób, obowiązanych do opłaty lub za takową odpowiedzialnych	Uwagi sądu
papierów wartość majacych		reszty majątku		razem					
złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.		
.	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	.	.	.	.	.	.		
2880	.	.	.	.	.	.	.		
1000	.	.	.	.	.	.	.		
1250	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	76553	20	.	.	.	.		
5130	.	76553	20	144283	20				

trącenia.

żenie						Uznane pozycye, potrącić się mające		Uwagi osób, obowiązanych do opłaty lub za takową odpowiedzialnych	Uwagi sądu
długów		spadku woinego		razem					
złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr		
.	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	.	.	.	.	.	.		
530	50	.	.	.	.	.	.		
2000	.	.	.	.	.	.	.		
10000	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	100	.	.	.	.	.		
12530	30	100	.	18130	30				

Kronland

Nachwei-

des Nachlasses von dem am 2. Jänner 1851 zu Wien

A. Nachlass-

Post-Zahl	Gegenstand	Gerichts-Bezirk	Werth- im Grunde	der unbeweglichen Sachen fl.	kr.
1	Haus in Wien, Stadt Nr. 100	Stadt Wien, Sec. I	gerichtl. Schätzung v. 20. Februar 1848 .	50600	.
2	Landhaus in Hietzing Nr. 15	Bez.-Ger. Hietzing	des hundertfachen der Grund- und Hauszinssteuer à 120 fl.	12000	.
3	An 5% Metall-Obligationen 3.000 fl.	. . . .	des Courses vom Sterbetage à 96 fl. . .	.	.
4	An Losen vom Jahre 1834 500 fl.	. . . .	detto à 200 fl. .	.	.
5	An Losen vom Jahre 1839 1.000 fl.	. . . .	detto à 152 fl. .	.	.
6	Bewegliches anderes Vermögen	. . . .	der Inventur und Schätzung de dato . .	.	.
		Zusammen . .	. . . .	62600	.

B. Abzugs-

Post-Zahl	Gegenstand	An- im Grunde	der illiquiden u. uneinbringlichen Forderungen fl.	kr.
1	Die Forderung N. N. laut Inventars-Post Nr. 15	der Quittung ddo. 30. November 1849	5000	.
2	" " " " 17, wegen Uneinbringlichkeit	der Bewilligung der k. k. Finanz-Landes-Direction in Wien ddo.	500	.
3	Die Krankheits- und Beerdigungskosten: a) fl. kr. b) fl. kr. c) fl. kr.	. . . .	.	.
4	Die hypothecirte Forderung des N. N. auf dem Hause Nr. 15 in Hietzing	des Grundbuchs-Extractes	.	.
5	An N. N. zu . . . für gelieferte Waaren	des Auszuges aus dem Hauptbuche	.	.
6	Das Legat an den Studienfond	des Testamentes §. 10 . .	.	.
		Zusammen . . .	5500	.

Nach Abzug der Abschlagsposten verbleibt reiner gebührenflichtiger Nachlass: 126152 fl. 50 kr.

Gerichts-Bezirk Stadt Wien, Section I.

sung (Muster)

verstorbenen Handelsmanne N. N., Stadt Nr. . . .

Vermögen.

Angabe der Werthpapiere fl.	Angabe der Werthpapiere kr.	Angabe des übrigen Vermögens fl.	Angabe des übrigen Vermögens kr.	Angabe Zusammen fl.	Angabe Zusammen kr.	Anerkannter Werth fl.	Anerkannter Werth kr.	Bemerkungen der Gebührenpflichtigen oder Haftenden	Bemerkungen des Gerichtes
.	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	.	.	.	.	.	.		
2880	.	.	.	.	.	.	.		
1000	.	.	.	.	.	.	.		
1250	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	76553	20	.	.	.	.		
5130	.	76553	20	144283	20				

posten.

Angabe der Schulden fl.	Angabe der Schulden kr.	Angabe des befreiten Nachlasses fl.	Angabe des befreiten Nachlasses kr.	Angabe Zusammen fl.	Angabe Zusammen kr.	Anerkannte Abschlags-Posten fl.	Anerkannte Abschlags-Posten kr.	Bemerkungen der Gebührenpflichtigen oder Haftenden	Bemerkungen des Gerichtes
.	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	.	.	.	.	.	.		
530	30	.	.	.	.	.	.		
2000	.	.	.	.	.	.	.		
10000	.	.	.	.	.	.	.		
.	.	100	.	.	.	.	.		
12530	30	100	.	18130	30				

C. Przysądze-

Liczba porządkowa	Nazwiska spadkobierców, stan ich i zamieszkanie	Stosunek ich do testatora	Tytuł prawny	Przedmiot
1	Anna N. N. w mieście Nr. 100	jego małżonka, według aktu ślubu	Zapis na mocy testamentu z dnia. . . . .§. 2.	a) dom Nr. 15. w Hitzing . b) użytkowanie kapitału 20000 złtr.. . . . . . .
2	Franciszek N. N.	jego dzieci, według metryki	prawo dziedzictwa z mocy testamentu §. 3. do równych działów, jako dziedzice uniwersalni	a) dom Nr. 100 w mieście . b) majątek ruchomy . . .
3	Józef N. N.			
4	Anna N. N.			
5	Klara N. N.			
6	Edward N. N właściciel domu w Wiedniu	jego brat, według metryki	legat z mocy testamentu	kapitał 20000 złr., od których należy wdowie użytkowanie, dla tego legataryuszowi liczy się połowa na subsystencyę . . . .
7	Antoni Kunz, w mieście N. . . sługa testatora	nie krewny	testament §. 5.	majątek ruchomy . . . .
8	Inne legata dla N. N.	„ „	„ §§. 6—10 i 12.	detto . . . . . .
			Razem	. . . .

D. Należności osobne od spadku nieruchomego i od przenie-

Liczba pozycyi	Nazwisko, stan i zamieszkanie dawniejszego posiadacza i nabywcy	Tytuł prawny	Przedmiot

nie spadku

podane do wymiaru należytości			Uznane do wymiaru nalezytości			Uwagi osób do opłaty obowiązanych lub za takową odpowiedzialnych	Uwagi sądu
z procentem	od wartości		z procentem	od wartości			
	złt. r.	kr.		złt. r.	kr.		
1	10000	.	.	.	.		
1	1000	.	.	.	.		
1	50600	.	.	.	.		
1	40000	50	.	.	.		
4	10000	.	.	.	.		
1	500	.	.	.	.		
8	4052	.	.	.	.		
. . . .	126152	50					

sienia majątku z powodu przysądzenia spadku.

podane do wymiaru należytości			uznane do wymiaru należytości			Uwagi osób do opłaty obowiązanych lub za takową odpowiedzialnych	Uwagi sądu
z procentem	od wartości		z procentem	od wartości			
	złt. r.	kr.		złt. r.	kr.		

We Wiedniu dnia . . . . 1851.

N. N.

Kurator dziedziców małoletnich.

C. Nachlass-

Post-Zahl	Namen der Nachlasstheilnehmer, Eigenschaft, Wohnort	Verhältniss derselben zum Eblasser	Rechtstitel	Gegenstand
1	Anna N. N., Stadt Nr. 100	dessen Gattin, laut Trauungsschein	Vermächtniss laut Testament vom . . . . . §. 2	a) das Haus Nr. 15 in Hietzing . . . . . . b) der Fruchtgenuss von 20000 fl. Capital . .
2 3 4 5	Franz N. N. Joseph N. N. Anna N. N. Clara N. N.	dessn Kinder, laut Taufschein	Erbrecht laut Testament §. 3 zu gleichen Theilen als Universal-Erben	a) das Haus Nr. 100 in der Stadt . . . . . b) bewegliches Vermögen .
6	Eduard N. N., Hausbesitzer in Wien	dessen Bruder, laut Taufschein	Vermächtniss laut Testament	ein Capital von 20000 Gulden, von welchem der Witwe der Fruchtgenuss zusteht, daher für den Vermächtnissnehmer die Hälfte für die Subsistenz in Anrechnung gebracht wird .
7	Anton Kunz, Stadt Nr..., Diener des Erblassers	nicht verwandt	Testament §. 5	bewegliches Vermögen .
8	Andere Vermächtnisse an N. N.	detto	„ §§. 6—10 und 12	detto
			Zusammen	. . . .

D. Besondere Gebühren von dem unbeweglichen Nachlasse und von den aus

Post-Zahl	Name, Eigenschaft und Wohnort des Vorbesitzers und Erwerbers	Rechtstitel	Gegenstand

Zuweisung.

Angegeben zur Gebührenbemessung			Anerkannt zur Gebührenbemessung			Bemerkungen der Gebührenpflichtigen oder Haftenden	Bemerkungen des Gerichtes
mit dem Procente	von dem Werthe		mit dem Procente	von dem Werthe			
	fl.	kr.		fl.	kr.		
1	10000	.	.	.	.		
1	10000	.	.	.	.		
1	50[illegible]00		.	.	.		
1	40000	50	.	.	.		
4	10000	.	.	.	.		
1	500	.	.	.	.		
8	4052	.	.	.	.		
. . . .	126152	50					

Anlass der Nachlass-Nachweisung eingetretenen Vermögens-Uebertragungen.

Angegeben zur Gebührenbemessung			Anerkannt zur Gebührenbemessung			Bemerkungen des Gebührenpflichtigen oder Haftenden	Bemerkungen des Gerichtes
mit dem Procente	von dem Werthe		mit dem Procente	von dem Werthe			
	fl.	kr.		fl.	kr.		

Wien am . . . 1851.

N. N.
Curator der minderjährigen Erben.

85.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 30. Marca 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

którem obwieszczone zostają bliższe przepisy, dotyczące ułożenia i przedłożenia zeznań (fasyj), dla wymierzenia ekwiwalentu należytości.

Celem uchylenia wątpliwości, zaszłych względem sposobu i formalności zeznania dóbr nieruchomych, podlegających ekwiwalentowi należytości, w skutek ustawy z dnia 9. Lutego i z dnia 2. Sierpnia 1850, tudzież celem jednostajnego w tym przedmiocie postępowania, stanowi się, co następuje:

1. Każda oddzielna gmina, kościół, fundacya i każde beneficyum (prebenda) nie wcielone do gminy, przedłożyć ma zeznanie (fasyę) z osobna. Zeznanie obejmować ma wszelkie rzeczy nieruchome, do gminy, kościoła, fundacyi lub do beneficyum należące, bez różnicy położenia onychże w różnych krajach koronnych lub powiatach poborowych. Samo przez się rozumie się tu, iż jest obowiązkiem gminy jak w ogólności innych podatkujących, zeznawać także i beneficya wcielone, równie rzeczy nieruchome, trzecim osobom do użytku pozostawione.

2. Chociaż do złożenia fasyi zobowiązany mniema, iż rzeczy nieruchomej, do jego posiadłości należącej, przysłuża uwolnienie od należytości, ma ją pomimo to przecież wymienić w zeznaniu, przy wyszczególnieniu oraz powodów, za uwolnieniem przemawiających.

3. Zeznania winny być przedłożone wedle wzoru załączonego pod *A*. wraz z anneksem *B*., w ten sposób, ażeby przedmioty zeznane znajdowały się uporządkowane wedle ich położenia w różnych krajach koronnych i ich powiatach poborowych.

Zeznania, przedłożone do wymierzenia podatku od dochodów, nie będą miały miejsca przy wymierzeniu ekwiwalentu należytości.

W zeznaniu (wzorze *A*), mają być wyszczególnione wszelkie rzeczy nieruchome, a to z osobna wedle pojedynczych realności, stanowiących same przez się całość odrębną, i oraz zapełnione będą rubryki stanu posiadłości, zgodnie z katastrem podatkowym. Równie też wyrażone być winny tamże podatki gruntowe i budynkowe, na każdej pojedynczej rzeczy ciążące, a to w kwocie zwyczajnej należytej, t. j. bez nakładu do nich, dalej urząd, gdzie podatek ma być opłacony, tudzież wartość rzeczy, wedle czystego dochodu rocznego, w załączeniu *B* zeznanego.

W końcu fasyi, wyraźnie potwierdzić należy zupełność zeznania i prawdziwość podań w niem zawartych, z dołożeniem podpisu, ze strony podatkującego.

4. Jeżeli podatkujący oświadcza, iż do wymierzenia ekwiwalentu nie może zeznać kwoty wyższej nad stokrotną podatku gruntowego i budynkowego, wówczas nie będzie się żądać ani przedłożenia załączenia *B* co do rzeczy nieruchomych, ani też zapełnienia rubryk w zeznaniu *A*, czysty dochód przedstawiających, a ekwiwalent będzie z reguły podług tego mierzydła wymierzony, bez dochodzeń innych, jak tylko, których wymaga sama zupełność zeznania.

85.

Erlass des Finanzministeriums vom 30. März 1852,

wirksam für alle Kronländer,

womit nähere Bestimmungen über die Verfassung und Einbringung der Bekenntnisse zum Behufe der Bemessung des Gebühren-Aequivalentes kundgemacht werden.

Zur Beseitigung der Zweifel, welche sich hinsichtlich der Art und Form der Einbekennung der, zufolge der Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 dem Gebühren-Aequivalente unterliegenden unbeweglichen Güter ergeben haben, und zur Erzielung eines gleichförmigen Benehmens werden nachstehende Bestimmungen festgesetzt:

1. Jede gesonderte Gemeinde, Kirche, Stiftung und jedes, nicht einer Gemeinde incorporirte Beneficium hat das Bekenntniss für sich einzubringen. Das Bekenntniss hat alle der Gemeinde, Kirche, Stiftung oder dem Beneficium gehörigen unbeweglichen Sachen, ohne Unterschied der Lage in verschiedenen Kronländern oder Steuerbezirken zu umfassen. Es versteht sich hiernach, dass der Gemeinde und überhaupt dem Gebührenpflichtigen obliegt, auch die incorporirten Beneficien und die, dritten Personen zum Genusse überlassenen unbeweglichen Sachen einzubekennen.

2. Vermeint der zum Bekenntnisse Verpflichtete, dass irgend einer zu seinem Besitzthume gehörigen unbeweglichen Sache die Gebührenfreiheit zustehe, so hat er dieselbe nichts desto weniger im Bekenntnisse anzuführen, und die Befreiungsgründe beizufügen.

3. Die Bekenntnisse sind nach dem beiliegenden Muster A nebst der Beilage B in der Art einzubringen, dass die einbekannten Gegenstände, nach ihrer Lage in den verschiedenen Kronländern und deren Steuerbezirken gereiht, erscheinen.

Die zum Behufe der Bemessung der Einkommensteuer eingebrachten Bekenntnisse sind für die Bemessung des Gebühren-Aequivalentes nicht zulässig.

In dem Bekenntnisse (Muster A) sind alle unbeweglichen Sachen und zwar zergliedert nach den einzelnen für sich ein Ganzes bildenden Liegenschaften anzuführen, und die Rubriken des Besitzstandes in Uebereinstimmung mit dem Steuerkataster auszufüllen. Ferner sind darin die auf jeder einzelnen Sache haftenden Grund- und Gebäude-Steuern im ordentlichen Betrage, d. i. ohne Zuschläge, das Amt, wo die Steuer zu entrichten ist, und der Werth der Sache nach dem, in der Beilage B einbekannten reinen Jahreseinkommen einzustellen.

Am Schlusse des Bekenntnisses ist die Vollständigkeit des Bekenntnisses und die Richtigkeit seiner Angaben ausdrücklich zu bestätigen, und von dem Gebührenpflichtigen, die Fertigung anzusetzen.

4. Erklärt der Gebührenpflichtige, dass er zur Bemessung des Aequivalentes keinen höheren als den hundertfachen Betrag der Grund- und Gebäudesteuer einzubekennen vermöge, so kann die Beibringung der Beilage B bezüglich solcher unbeweglicher Sachen und die Ausfüllung der, auf die Darstellung des Reinertrages Bezug nehmenden Rubriken des Bekenntnisses A unterbleiben, und das Aequivalent wird in der Regel ohne weitere Erhebungen, als welche rücksichtlich der Vollständigkeit des Bekenntnisses erforderlich seyn dürften, nach diesem Masstabe bemessen.

To samo mierzydło służyć będzie za podstawę także i wtenczas, gdy zeznanie albo wcale nie, albo nienależycie zostało przedłożone, lub też gdyby dochodzenia, przez zeznanie spowodowane, dłuższego nieco czasu wymagały. Podatkującemu zostawiona wolność żądania zwrotu ekwiwalentu, nad należytość mu przepisanego, jeżeliby takowy podług innego pomiaru niżej miał być wymierzony.

5. Zeznanie przedłożone być winno temu urzędowi do wymierzenia należytości przeznaczonemu, w którego powiecie znajduje się zamieszkanie osoby do zeznania zobowiązanej; we Wiedniu zaś urzędowi taksalnemu centralnemu, a w Tryeście, władzy finansowej powiatowej; a to, co się tycze pierwszego peryodu, jeżeli zeznanie dotychczas jeszcze nie jest podane, lub też gdyby podane, nie odpowiadało przepisom niniejszego rozporządzenia, aż do 1. Lipca 1852, na każde zaś dalsze dziesięćrocze, w pierwszych trzech miesiącach roku administracyjnego poprzedzającego.

6. Nabycia, równie jak pozbycia rzeczy nieruchomych, rentę przynoszących, zaszłe ze strony gmin, kościołów, fundacyj i beneficyów po pierwszem ich zeznaniu, winny osoby, do podania zeznań zobowiązane, donieść do wiadomości tego urzędu, któremu zeznanie przedłożone być ma, a to w przeciągu terminu w §fie 44. ustawy o należytościach oznaczonego. W takowych tedy przypadkach, albo podwyższony albo zniżony będzie ekwiwalent dla przeciągu pozostającego czasu, na który zeznanie przedłożonem zostało.

7. W razie zaniedbania czy to zeznania, czy wspomnionego §m 6. doniesienia, zastosowany być ma §. 80 ustawy o należytościach w ten sposób, iż ściągnioną będzie podwójna należytość, wypadająca od całego dziesięciorocza, na który wymierzenie nastąpić winno, chyba że podatkujący wystąpił pierwej już z użytkowania poborów, które zeznać zaniedbał. Zatajenie lub nieprawdziwe podanie przedmiotów, zeznać się mających, karane będzie albo wedle §fu 84. L. 3. ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego 1850, albo wedle §fu 83. L. 2. ustawy o należytościach z dnia 2. Sierpnia 1850.

Baumgartner m. p.

Derselbe Masstab ist zu Grunde zu legen, wenn das Bekenntniss nicht, oder nicht gehörig eingebracht wurde, oder wenn die, durch das Bekenntniss veranlassten Erhebungen eine längere Zeit in Anspruch nehmen.

Dem Gebührenpflichtigen bleibt jedoch der Anspruch auf die Zurückerstattung des, allenfalls über die Gebühr vorgeschriebenen Aequivalentes vorbehalten, wenn dasselbe nach einem anderen Masstabe geringer bemessen werden sollte.

5. Das Bekenntniss ist bei demjenigen zur Gebührenbemessung bestimmten Amte, in dessen Bezirke der Wohnort der, zur Einbringung des Bekenntnisses verpflichteten Person sich befindet, in Wien aber bei dem Central-Taxamte und in Triest bei der Finanz-Bezirks-behörde, und zwar für die erste Periode, wenn das Bekenntniss noch nicht überreicht worden seyn sollte, oder das eingebrachte den Bestimmungen dieses Erlasses nicht entspricht, noch bis 1. Juli 1852, für jedes weitere Decennium aber in den ersten drei Monaten des, diesem vorausgehenden Verwaltungsjahres einzubringen.

6. Erwerbungen und Veräusserungen unbeweglicher, eine Rente gewährender Sachen, welche von Gemeinden, Kirchen, Stiftungen und Beneficien nach dem ersten Bekenntnisse vorgenommen werden, sind von den, zur Ueberreichung der Bekenntnisse verpflichteten Personen innerhalb der im §. 44 der Gebührengesetze festgesetzten Frist, auch bei demjenigen Amte, bei welchem das Bekenntniss einzubringen ist, anzuzeigen.

In solchen Fällen wird das Aequivalent für die erübrigende Dauer desjenigen Zeitraumes, für welchen die Vorschreibung erfolgte, erhöht oder herabgemindert.

7. Auf die Unterlassung der Einbekennung oder im §. 6 gedachten Anzeige ist der §. 80 der Gebührengesetze in der Art anzuwenden, dass die zweifache Gebühr während des ganzen zehnjährigen Zeitraumes, für welchen die Bemessung zu geschehen hat, einzuheben ist, wofern der Gebührenpflichtige nicht früher aus jenem Genusse tritt, dessen Einbekennung er unterlassen hat. Die Verheimlichung oder unrichtige Angabe der einzubekennenden Gegenstände unterliegt der, im §. 84, Z. 3 des Gebührengesetzes vom 9. Februar 1850 und §. 83, Z. 2 des Gebührengesetzes vom 2. August 1850, enthaltenen Strafbestimmung.

Baumgartner *m. p.*

Wzór *A.*

Kraj koronny :

Powiat urzędowy :

Powiat finansowy :

Wzór A. dla zeznań i katastru rzeczy nieruchomych, pod-

Liczba porządkowa	Posiadacz	Numer bieżący w księdze posiadłości	Stan po-							
			Grunta							
			Położenie w niwie	Numer parceli	tytuł prawny, czy zupełna własność, lenność, etc.	Miara powierzchni				Gatunek kultury
						pojedynczo		razem		
						morg.	sążni	morg.	sążni	

legających ekwiwalentowi należytości.

siadłości													Ciążące podatki bez dodatku czyli nakładu						Wartość zeznana		Wartość sprawdzona		Ekwiwalent należytości	
Domy									Czysty dochód															
Ner konskrypcyjny	Części pomieszkania			Rodzaj budowy		Podlega podatkowi			pojedynczo a) od area b) od budynków		Razem		Podatek gruntowy		Podatek domowy		winny być opłacone w urzędzie							
						podług klasy	Od dochodu czynszowego																	
	Izby	Komórki	razem	bez piętra	z piętrem		dochód czynszo.	potrącenie na *sarta tecta*	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr

Muster A.

Kronland:
Amtsbezirk:
Finanzbezirk:

Muster für Bekenntnisse und das Kataster der dem Gebühren-

Post-Zahl	Besitzer	Post-Nr. im Besitzstandes-Hauptbuche	Besitz-							
			Grundstücke							
			Lage im Riede	Parcellen-Nr.	rechtliche Eigenschaft, ob vollständiges Eigenthum, Lehen etc.	Flächenmass				Cultur-Gattung
						einzeln		zusamme		
						Joch	Klftr.	Joch	Klftr.	

Aequivalente unterliegenden unbeweglichen Sachen.

stand													Darauf lastende Steuern ohne Zuschlag					Einbekannter Werth		Richtig gestellter Werth		Gebühren-Aequivalent	
Häuser									Reinertrag														
Conscript. Nr.	Wohnungsbestandtheile			Bauart		unterliegt der Steuer			Einzeln a) von der Area b) von Gebäuden		Zusammen		Grundsteuer		Häusersteuer		zu entrichten bei dem Amte						
	Zimmer	Kammer	Zusammen	ohne	mit	nach Classe	vom Zinsertrag																
				Stockwerk			Zinsertrag	Abzug für die sarta tecta															
									fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.

Wzór **B.**

Załączenie do zeznania gminy NN., wykazujące dochód dziesię-

Ner porządkowy	Przedmiot posiadłości bliżej oznaczony	Numer konskrypcyjny czyli Nr. parceli katastralnej	Osiągniony do-									
			1840		1841		1842		1843		1844	
			złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.
1	Rola	20	8	40	7	„	6	„	7	„	8	40
2												

cioletni dla wymierzenia ekwiwalentu należytości.

chód wynosi w r.										Razem		Więc w przecięciu na rok jeden		Uwaga.
1845		1846		1847		1848		1849						
złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	
10	20	12	„	14	20	13	40	12	20	100	„	10	„	

Muster B.

Beilage zu dem Bekenntnisse der Gemeinde N. N. mit dem zehn-

Post-Nr.	Besitz-Object mit näherer Bezeichnung	Conscriptions- oder Kataster-Parzellen-Nummer	Das erreichte									
			1840		1841		1842		1843		1844	
			fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
1	Acker	20	8	40	7	.	6	.	7	.	8	40
2												

jährigen Ertrage, Behufs der Gebühren-Aequivalents-Bemessung.

Erträgniss ist: 1845		1846		1847		1848		1849		Zusammen		Also im Durchschnitte für Ein Jahr		Anmerkung
fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
10	20	12	.	14	20	13	40	12	20	100	.	10	.	

86.

Rozrządzenie ministerstw finansów i sprawiedliwości z d. 2 Kwietnia 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, dla których wydana została ustawa notaryalna z dnia 29. Września 1850. Nr. 366. dz. pr. p., tudzież w królestwie Lombardzko-Weneckiem i w Dalmacyi.

dotyczące zastosowania patentu z dnia 9. Lutego 1850, Nr. 50. dz. pr. p., na akta i oświadczenia notaryalne.

W skutek Najwyższego postanowienia z dnia 29. Marca r. b.. rozporządza się, co następuje:

1. Przepis pozycyi taryfowej 74-39 patentu z dnia 9. Lutego 1850. Nr. 50. dz. pr. p., zastosowany być winien w całości także i do notaryuszów, ustanowionych na mocy ustawy notaryalnej z dnia 29. Września 1850 r. Nr. 366 dz. pr. p. — tudzież na mocy Regolamento z dnia 17. Czerwca 1806 *) i na mocy Regolamento provisorio per i notaj della Dalmazia z dnia 24. Grudnia 1825 **) — równie jak do aktów notaryalnych, przez nich sporządzonych.

Jeżeli interes prawny podlega opłacie należytości według skali, akt notaryalny sporządzony będzie natychmiast na stęplu odpowiedniej klasy; jeżeli należytość nie przenosi 20 złt. r. m. k. Z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Dalmacyi, może wprawdzie być przyjęty akt notaryalny nawet i na papierze niestęplowanym w tych tylko miejscach, w których nie ma upoważnionej sprzedaży potrzebnego papieru stęplowego; jednakże notaryusz obowiązanym będzie w przeciągu dni ośmiu przyczepić do aktu notaryalnego papier stęplowy, potrzebny do przyjęcia aktu (§. 27 paten.).

Jeżeli należytość przenosi 20 złr. m. k. akt notaryalny przyjętym będzie na papierze niestęplowanym.

Jeżeli interes prawny podlega opłacie procentowej, akt notaryalny przyjęty będzie na papierze stęplowym 15 kr.

Notaryusz winien w obudwóch ostatnich przypadkach w terminie przepisanym w §§. 44. patentu z dnia 9. Lutego 1850, Nr. 50 dz. pr. p. udzielić urzędowi, przeznaczonemu do wymierzenia należytości odpis urzędowy aktu notaryalnego wolny od opłaty, którego odebranie potwierdzonem mu będzie.

Opłacenie bezpośrednie należytości od aktów notaryalnych, potwierdzone będzie osobnym kwitem, przez urząd przeznaczony do ich odbierania, z dokładnem oznaczeniem aktu notaryalnego opłaconego.

2. Wypisy autentyczne notaryuszów, tudzież odpisy wydać się mające, podlegają stęplowi 15 kr. od każdego arkusza. Taki sam stępel przepisanym jest dla równobrzmiących wypisów z archiwów notaryalnych.

Jednakże, jeżeli w akcie notaryalnym, podlegającym opłacie według skali, ustanowiono, iż więcej jak jeden wyciąg autentyczny wydanym zostanie, wówczas notaryusz winien będzie, w razie jeżeli należytość nie wynosi więcej jak 20 złt. r., przyczepić do aktu notaryalnego jeszcze jeden arkusz stęplowy tej samej klasy, która jest

*) W Bolletino delle leggi del Regno d'Italia, 1806 parte II. pag. 664. e seg.

**) W Raccolta delle leggi ed ordonanze per la Dalmazia, 1827. pag. 113. e seg.

86.

Verordnung des Finanz- und Justizministeriums vom 2. April 1852,

wirksam für alle Kronländer, für welche die Notariats-Ordnung vom 29. September 1850, Nr. 366 R. G. B., erlassen wurde, dann für das lombardisch-venetianische Königreich und Dalmatien,

über die Anwendung des Patentes vom 9. Februar 1850, Nr. 50 R. G. B., auf Notariats-Acte und Notariatsbeurkundungen.

In Folge Allerhöchster Entschliessung vom 29. März l. J. wird Folgendes verordnet:

1. Die Bestimmung der Tarifpost 74 des Patentes vom 9. Februar 1850, Nr. 50 R. G. B., hat auch auf die Notare, welche im Grunde der Notariats-Ordnung vom 29. September 1850, Nr. 366 R. G. B., des Regolamento *vom 17. Juni 1806*) und des* Regolamento provisorio per i notaj della Dalmazia *vom 24. December 1825**) bestellt worden, und auf die von ihnen aufgenommenen Notariats-Acte volle Anwendung.*

Unterliegt das Rechtsgeschäft der scalamässigen Gebühr, so ist der Notariats-Act, wofern die Gebühr 20 fl. nicht überschreitet, sogleich auf dem classenmässigen Stämpelpapiere zu verfassen. Mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und Dalmatiens kann die Aufnahme des Notariats-Actes jedoch nur in solchen Ortschaften, in welchen sich kein zu dem Verkaufe des benöthigten Stämpelpapieres ermächtigter Stämpel-Verschleiss befindet, zwar auf ungestämpeltem Papiere stattfinden, es ist aber dem Notariats-Acte innerhalb acht Tagen das, bei seiner Aufnahme erforderlich gewesene Stämpelpapier von dem Notare vorschriftmässig (§. 27 des Patentes) anzuheften.

Ueberschreitet die Gebühr 20 fl., so erfolgt die Aufnahme des Notariats-Actes auf ungestämpeltem Papiere.

Unterliegt das Rechtsgeschäft der Percentual-Gebühr, so ist der Notariats-Act auf Stämpelpapier zu 15 kr. aufzunehmen.

Dem Notare liegt in den beiden letzteren Fällen ob, innerhalb der im §. 44 des Patentes vom 9. Februar 1850, Nr. 50 R. G. B., festgesetzten Frist dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte eine gebührenfreie ämtliche Abschrift des Notariats-Actes mitzutheilen, worüber dasselbe eine Bestätigung ertheilt.

Die unmittelbaren Gebühren für Notariats-Acte werden von dem, zur Einhebung derselben bestimmten Amte jedesmal mit genauer Bezeichnung des Notariats-Actes, für welchen die Zahlung geschah, durch eine besondere Quittung bestätiget.

2. Die authentischen Ausfertigungen der Notare und die hinauszugebenden Abschriften unterliegen dem Stämpel von 15 kr. C. M. für jeden Bogen. Derselbe Stämpel wird auch für die gleichnamigen Ausfertigungen der Notariats-Archive bestimmt.

Wenn jedoch in einem Notariats-Acte, welcher der scalamässigen Gebühr unterliegt, bestimmt wird, dass mehr als eine authentische Ausfertigung erfolgt werden soll, so muss, falls die Gebühr nicht mehr als 20 fl. beträgt, noch ein Stämpelbogen derselben Classe, welcher für den ersten Bogen des Notariats-Actes erforderlich ist, auf die im §. 27 des Pa-

---

*) *Im* Bolletino delle leggi del Regno d'Italia, 1806, parte II., pag. 664, e segg.

**) *In der* Raccolta delle leggi ed ordonanze per la Dalmazia, 1827, pag. 143, e segg.

wymaganą na pierwszy arkusz aktu notaryalnego, a to w sposób, przepisany w §. 27. patentu z dnia 9. Lutego 1850. Nr. 50 dz. pr. p.

Równie i w tym razie, gdy dopiero w skutek nakazu sądowego wydany będzie z aktu notaryalnego, podlegającego opłacie według skali, drugi egzemplarz wyciągu autentycznego, przyczepić winien notaryusz lub archiwum notaryalne taki sam arkusz stęplowy do nakazu sądowego, złożyć się mającego.

Jeżeli w ostatnich dwóch przypadkach idzie o należytość według skali, przenoszącą 20 złtr., wówczas należy w przeciągu dni ośmiu uczynić relacyę o tem do urzędu, do wymierzania należytości przeznaczonego, a w pierwszym z tych przypadków uczynić uwagę na odpisie, udzielić się mającym, iż należytość dla kilkokrotnego wystawienia, w podwójnej kwocie ma być wymierzoną.

Nakoniec, jeżeli z aktu notaryalnego, podlegającego opłacie według skali, dopiero za dozwoleniem stron interesowanych, wydany być ma drugi egzemplarz wyciągu autentycznego, wówczas akt podlega tej samej opłacie według skali, której podlega sam akt notaryalny, z którego wydany został wyciąg autentyczny, przeto w takim razie stosować się należy do pierwszego ustępu rozporządzenia niniejszego.

3. Legalizacye, potwierdzenia daty lub zgodności tłomaczeń, świadectwa życia, świadectwa o istnieniu aktów notaryalnych, potwierdzenia o zachowaniu aktów przez notaryuszów, podlegają stęplowi 15 kr. od arkusza, na mocy pozycyj taryf. 116-112 *a)* i 47-43 *b)* patentu z dnia 9. Lutego 1850, Nr 50. dz. pr. p.

Jeżeli potwierdzenia, nie mające wolności od opłaty z mocy ustaw, przyłączone będą do innych dokumentów lub pism, wówczas notaryusz winien będzie sporządzić protokół należyty na stęplu 15 kr., do którego wprawdzie zaciągnie okoliczności istotne wydanego potwierdzenia, ale nie załączy odpisu dokumentu lub pisma i wystawi potwierdzenie tylko na zasadzie i z powołaniem rzeczonego protokołu. Wspomnione protokoły naznaczone będą liczbą czynności porządkową i zachowane zostaną.

Przez to znosi się w owych krajach koronnych, w których obowiązuje porządek notaryalny z dnia 29. Września 1850 r., postanowienie §. 74 tegoż porządku, na mocy którego nie sporządzano protokołu legalizacyjnego, równie jak postanowienie §§. 74 79 i 98 L. 6. rzeczonego porządku notaryalnego, co do tego, że przy legalizacyach i świadectwach życia strony i świadkowie, podpisywać winny zapisanie uczynione w repertoryum.

Baumgartner m. p. **Krauss** m. p.

87.

Rozporządzenie ministerstwa wojny z dnia 4. Kwietnia 1852,

którem się obwieszcza, iż na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 16. Marca 1852, instytut weterynaryi podporządkowanym zostaje pod ministeryum wojny.

Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem z d. 16. Marca 1852. rozporządzić, iż z dniem 1. Kwietnia ustaje de-

tentes vom 9. Februar 1850, Nr. 50 R. G. B., vorgeschriebene Weise, dem Notariats-Acte von dem Notare angeheftet werden.

In gleicher Art muss, wenn von einem Notariats-Acte, welcher der scalamässigen Gebühr unterliegt, erst in Folge eines gerichtlichen Auftrages, das zweite Exemplar der authentischen Ausfertigung ertheilt wird, dieser Stämpelbogen von dem Notare oder dem Notariats-Archive dem zu hinterlegenden gerichtlichen Auftrage angeheftet werden.

Handelt es sich in den zuletzt erwähnten zwei Fällen um eine scalamässige Gebühr über 20 fl., so ist die Anzeige davon an das zur Gebührenbemessung bestimmte Amt innerhalb acht Tagen zu erstatten, und im ersten dieser Fälle auf der mitzutheilenden Abschrift ausdrücklich zu bemerken, dass die Gebühr wegen mehrfacher Ausfertigung in doppeltem Betrage zu bemessen sei.

Wenn endlich von einem Notariats-Acte, welcher der scalamässigen Gebühr unterliegt, erst über Zustimmung der Interessenten das zweite Exemplar der authentischen Ausfertigung ertheilt werden soll, so unterliegt dieser Act derselben scalamässigen Gebühr, welcher der Notariats-Act unterworfen ist, von dem die authentische Ausfertigung ertheilt werden soll, daher sich diessfalls nach dem ersten Absatze dieser Verordnung zu benehmen seyn wird.

3. Die Legalisirungen, Bestätigungen des Datums oder der Richtigkeit einer Uebersetzung, Lebenszeugnisse, Zeugnisse über das Dasein von Notariats-Acten, Bestätigungen über die Hinterlegung der Acten durch die Notare unterliegen dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen im Grunde der Tarifposten 116 a) und 47 b) des Patentes vom 9. Februar 1850, Nr. 50 R. G. B. — Wenn Bestätigungen, für welche eine Gebührenfreiheit gesetzlich nicht eintritt, anderen Urkunden oder Schriften beigefügt werden, so hat der Notar hierüber ein ordentliches Protokoll, in welches zwar die wesentlichen Umstände der ausgefertigten Bestätigung anzumerken sind, nicht aber eine Abschrift der Urkunde oder Schrift einzuschalten ist, auf einem Stämpelbogen von 15 kr. aufzunehmen, und die Bestätigung nur auf Grundlage und unter Berufung dieses Protokolles auszufertigen.

Die Protokolle sind mit der Geschäftszahl zu versehen und gehörig aufzubewahren.

Hiernach erhält es in den Kronländern, in welchen die Notariats-Ordnung vom 29. September 1850 wirksam ist, von der Bestimmung des §. 74 derselben, dass kein Legalisirungs-Protokoll aufzunehmen ist, dann von jener der §§. 74, 79 und 98, Z. 6, der gedachten Notariats-Ordnung, dass bei Legalisirungen und Lebenszeugnissen die Parteien und Zeugen in dem Repertorium die Eintragung unterfertigen müssen, sein Abkommen.

Baumgartner *m. p.* **Krauss** *m. p.*

87.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 4. April 1852,

wodurch die, mit Allerhöchster Entschliessung vom 16. März 1852 angeordnete Unterstellung des Thierarzenei-Institutes unter das Kriegsministerium kundgemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 16. März 1852 anzuordnen geruht, dass das k. k. Thierarzenei-Institut mit 1. April l. J.

pendencya dotychczasowa instytutu weterynaryi od ministerstwa oświecenia, który przejść ma pod ministeryum wojny. Jednocześnie polecił Najjaśniejszy Pan ster wyższy zakładu tego, Jenerał-Majorowi de Haas, szefowi sekcyjnemu w ministeryum wojny.

Csorich m. p.

88.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z ministerspraw zewnętrznych z d. 7. Kwietnia 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych;

względem korespondencyj z obcemi misyami dyplomatycznemi.

Ponieważ władzom austryackim niewolno korespondować bezpośrednio z obcemi misyami dyplomatycznemi, przy cesarskiem rządzie akkredytowanemi, jak tylko za pośrednictwem c. k. ministerstwa spraw zewnętrznych, przeto nakazuje się niniejszem wszystkim władzom sądowym, ażeby w razie zachodzącej korespondencyi takowej, odezwy swe, do cudzych missyj przeznaczone, w stanie otwartym stosowały do c. k. ministerstwa spraw zewnętrznych.

Krauss m. p.

89.

Rozrządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Kwietnia 1852,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych, względem uchylenia zwyczaju sygnalizowania ognia przez alarmowe wystrzały z dział.

Najwyższym reskryptem gabinetowym z d. 4. Kwietnia r. b. raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. K. Apostolska Mość, rozkazać, żeby istniejący jeszcze w niektórych miastach państwa zwyczaj sygnalizowania ognia wybuchnionego i kierunku pożaru jego, przez wystrzały z dział, powszechnie został uchylony i w całej monarchii sygnalizowanie ognia w jeden a ten sam sposób zaprowadzony przez uderzenie w dzwony i wywieszenie chorągwi i latarń.

Bach m. p.

aus der bisherigen Dependenz des Unterrichts-, in jene des Kriegsministeriums überzugehen hat.

Zugleich haben Seine Majestät den als Sections-Chef im Kriegsministerium angestellten General-Major von Haas, mit der Oberleitung besagter Anstalt zu betrauen befunden.

Csorich *m. p.*

88.

Erlass des Justizministeriums im Einverständnisse mit dem Ministerium des Aeussern vom 7. April 1852,

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Correspondenz mit fremden diplomatischen Missionen.

Nachdem den österreichischen Behörden die directe Correspondenz mit den, bei der kaiserlichen Regierung accreditirten fremden diplomatischen Missionen nicht gestattet ist, und hiezu die Vermittlung des Ministeriums des Aeussern in Anspruch genommen werden muss, so werden sämmtliche Justizbehörden angewiesen, in vorkommenden Fällen einer solchen Correspondenz, ihre für die fremden Missionen bestimmten Zuschriften offen an das Ministerium des Aeussern zu leiten.

Krauss *m. p.*

89.

Erlass des Ministeriums des Innern vom 12. April 1852,

wirksam für sämmtliche Kronländer,

die Abschaffung der Lärmkanone bei Feuersbrünsten betreffend.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchstem Cabinetschreiben vom 4. April d. J. zu befehlen geruht, dass die in einigen Städten des Reiches noch bestehende Uebung, ein ausgebrochenes Feuer und dessen Richtung durch Kanonenschüsse zu signalisiren, allgemein abzustellen, und im ganzen Umfange der Monarchie gleichmässig die Feuersignalisirung mittelst Anschlagen der Glocken und Ausstecken von Fahnen und Laternen einzuführen ist.

Bach *m. p.*